

I tromesečje

Subota, 5. januar 2019.

“...DA NAĐE I SPASE ŠTO JE IZGUBLJENO.“

Zahvalimo Bogu što ove subote, prve ne samo u ovom mesecu nego i u ovoj godini možemo biti zajedno. Za verno Božje dete subota je najljepši dan - dan naročitog blagoslova u zajednici sa Bogom, u zajednici sa braćom i sestrama. Nepoznavajući Hrista mnogi ljudi nemaju radost zajedništva sa Bogom, radost oprostjenja greha, radost oslobođenja od poroka i strasti. Zar nas ovo ne podstiče da donese-mo nove odluke za naše evanđeoske aktivnosti u ovoj godini?

Čitajmo reči koje je izgovorio Isus, a zapisao ih je evanđelist Luka u 19. glavi 10. stihu: „*Jer je sin čovečij došao da nađe i spase što je izgubljeno.*“

Ima više razloga zašto je Isus došao na našu planetu, ali je ovo glavni razlog. Bez Hrista ljudi su izgubljeni, izgubljeni za večnost! Da bi se izgubljeni čovek pronašao i spasao bilo je potrebno da Isus napusti “društvo i obožavanje anđela, da napusti nebeske dvorove i dođe na našu zemlju i spase što je izgubljeno.” (Put Hristu, str.9)

Kao njegovim sledbenicima Hristos nam je dao isti nalog, isti zadatak koji je i sam prihvatio. Isus je rekao: „Kao što mene Otac posla, tako ja šaljem vas.“ I mi smo pozvani da „dođemo“, „nađemo“ i „spasemo“.

Za diskusiju:

1. Zašto je Isus toliko zainteresovan za „misiju spasavanja“?
2. Čime je On to pokazao?
3. Kako je Hristos pokazivao interesovanje za ljude?
4. Zašto je duhovni život mnogih slab?

Ovim pitanjima učitelj ili vođa evanđeoskih aktivnosti može da pokrene razgovor u razredima.

Imajmo duboko u srcu misao da su ljudi i žene bez Hrista izgubljeni za svu večnost. Ko će im pomoći da nađu Hrista? Kako im možemo pomoći? Da li smo zadovoljni svojim duhovnim stanjem? Kako svoj duhovni život možemo podići na viši stepen?

Subota, 12. januar 2019.

„A NEKI LJUDI PRISTAŠE UZA'NJ I VEROVAŠE...“

Apostol Pavle, kao verni Božji sluga, objavljivao je Reč svakome s kim je dolazio u dodir. Potsetimo se teksta iz Dela apostolskih 17, 34:

„A neki ljudi pristaše uza nj i vjerovali su: među kojima bješe Dionizije areopagijski i žena po imenu Damara i drugi s njima.“

Apostol Pavle je radio onako kako je i primio pouku od nebeskog Učitelja.

Pored tako jasnih saveta i primera o obraćenju uglednih ljudi, događa se u našim redovima da neki naginju krajnostima. Jedni traže samo ugledne, dok drugi smatraju da se obrazovanima ne može propovedati i da oni teško mogu poverovati. Bog traži od nas da propovedamo svakom stvorenju. I veliki i mali mogu primiti Evanđelje.

Svi ljudi su bar u osnovnim crtama slični. Svako pa ma kako zatvoren izgledao teži u suštini za razumevanjem i društvom.

„Vaš uspeh neće toliko zavisi od znanja i darovitosti koliko od vaše sposobnosti da pronađete svoj sopstveni put do ljudskih srca. Svojom društvenošću i sposobnošću da se potpuno približite ljudima bićete u stanju da skrenete tok njihovih misli mnogo brže nego najbolje pripremljenim govorom.“ (Ev. str. 483)

Razgovarajmo u razredima o sledećim pitanjima:

1. Kako stupiti u kontakt sa svakom osobom?
2. Na koji način izgraditi sposobnost za društvene kontakte?
3. Od čega zavisi uspeh?
4. Koji rezultati će se pokazati?

Subota, 19. januar 2019.

VELIKI KLIN KOJI OTVARA VRATA

„I prohođaše Isus po svim gradovima i selima učeci po zbornicama njihovijem i propovijedajući jevanđelje o carstvu, i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.“ - Matej 9, 35.

„U Gospodnjem providenju vidim da zdravstveno-misionarsko delo treba da bude veliki klin koji otvara vrata, koji će omogućiti pristup bolesnoj duši. Ovo delo je pionirsko delo evanđelja, vrata kroz koja istina za ovo vreme treba da uđe u mnoge domove... Izlaganje načela zdravstvene reforme učiniće mnogo da se uklone predrasude koje postoje protiv našeg evanđeoskog rada. Veliki Lekar, osnivač i začetnik zdravstveno-misionarskog dela, blagosloviće sve koji se trude da na taj način objave istinu za ovo vreme.“ (Ev. 389.390.)

Ublažavanje fizičkih patnji pruža priliku da se služi duhovnim potrebama.

„Jedinstvo rada za telo i dušu po ugledu na Hrista je pravo tumačenje evanđelja.“ (Ev. str. 390.)

„Mnogi su danas bez osećanja za ono što je večno; gotovo da ne znaju da li se mogu spasiti ili ne. Izgubili su veru u Boga i poverenje u ljude. Njihova srca dirnuta su kad vide nekoga koga ne pokreće zemaljska slava niti neka nagrada kako ulazi u njihove jadne domove, služi bolesnima, hrani gladne, odeva gole i nežno upućuje svakoga ka Onome koji je Izvor te ljubavi i sažaljenja... U njima se budi zahvalnost. Pali se plamen vere. Oni uviđaju da se Bog brine za njih i spremni su da slušaju kad im se otvara Reč živoga Boga.“

Za diskusiju:

1. Kako izlagati načela zdravstvene reforme?
2. Šta će sve izazvati primena ovih načela?
3. Da li tvoje razred koristi i kako ovaj „veliki klin“ koji otvara vrata?

Subota, 26. januar 2019.

REČIMA I PRIMEROM

„I mnogi narod slušaše Ga sradošću“ Marko 12, 37

Hristos nije zaobilazio nijedno ljudsko biće kao nevredno i beznadežno, već se trudio da spasonosni lek da svakoj duši kojoj je

potrebna pomoć. Gde god da se našao, objavljivao je pouku prilagođenu vremenu i okolnostima. Trudio se da nadahne nadom i najgrublje i najmanje, iznoseći im misao da mogu da postanu besprekorni i bezazleni, i da mogu da izgrade karakter koji će biti sličan Njegovom. Oni mogu da postanu Božja deca i blistaju kao svetiljke u svetu, iako žive među zlim ljudima. Ovo je bio razlog što su Ga mnogi radošno slušali. Od svog detinjstva radio je za druge, čineći da Njegova svetlost sija usred moralne tame sveta. Noseći odgovornosti u svom domaćem životu i radeći u nekoliko javnih oblasti, On je svakome pokazao kako izgleda Božji karakter. On je podsticao sve što je imalo veze sa stvarnim interesima u životu, ali mlade nije hrabrio da sanjaju šta će se događati u budućnosti. Učio ih je i svojim rečima i svojim primerom da se budućnost određuje prema načinu na koji provode sadašnjost. Naša budućnost je određena našim vlastitim ponašanjem. Oni koji gaje ono što je pravo, koji rade na ostvarenju Božjeg plana, možda u uskoj oblasti delovanja, koji čine ono što je pravo zato što je pravo, naći će široku oblast korisnosti...

Naša je prednost da sada učestvujemo u radu i misiji Isusa Hrista. Mi možemo postati Njegovi saradnici. U svakom radu na koji smo pozvani, možemo da radimo sa Hristom. On čini sve što Mu stoji na raspolaganju da nas učini slobodnima, da učini da naš život koji je toliko sputan i sužen, izađe iz svoje ljuštore i počne da širi blagoslov i pomoć drugima. On želi da shvatimo da smo odgovorni da činimo dobro, da razumemo da ćemo ukoliko ne obavimo posao na koji smo pozvani naneti štetu sami sebi...

Isus je na svom srcu nosio teret odgovornosti za spasenje ljudskog roda. On je znao da će ljudi, ukoliko Ga ne budu primili, ukoliko se ne budu promenili u namerama i životu, biti izgubljeni za celu večnost. To je bilo breme na Njegovoj duši i On je bio sam u nošenju tog tereta. Niko nije znao koliko je veliki bio teret koji je počivao na Njegovim plećima; od same mladosti bio je ispunjen dubokom težnjom da postane svetiljka u svetu, i On je stvarno i nameravao da postane „videlo sveta“. (Jovan 8,12) To je i postao i ta svetlost i sada blista svima koji su u tami. Hodajmo zato u videlu koje nam je On dao. (Youth's Instructor, 2. januar 1896)

Tri pitanja za razgovor:

1. Da li vidimo i prepoznamo potreba ljudi i žena oko nas?
2. Osećate li želju i dužnost da pomognemo onima koji su u potrebi?

3. Vidite li u takvim prilikama više mogućnosti za objavljivanje radosne vesti spasenja?

Donesimo određene zaključke: Kako da Hrista i Njegovu ljubav praktično otkrijemo bližnjima?

Subota, 2. februar 2019.

KAKO OSTVARITI RAST CRKVE?

Dela apostolska 19, 20.

Tamo gde ima rastenja tamo ima i života. Roditelji budno prate razvoj svoje dece. Oni se raduju njihovom napretku, ali ih duboko zabrinjava svaki nedostatak na tom području.

Da li ste se kad upitali: „Kako se osećaju vernici one crkve koja se razvija i raste; a kako oni koji shvataju da je njihova crkva pošla stazom koja označava umiranje?“ Žalosno je kad ustanovimo da postoje takve crkve koje vide svoje umiranje.

Autor seminara - RAST CRKVE - prenosi iskustvo mnogih mešnih crkava koje su na čelu sa svojim propovednikom i vođama odeljenja odlučili promeniti smer svog kretanja, pa kaže: „Dragi kolega, propovedniče, jedan propovednik javlja: njegova crkva za samo dve godine uvećala se od 70 na 130 vernika. Drugi propovednik obaveštava da je za samo 18 meseci broj vernika u njegovoj crkvi porastao od 24 na 60 vernika. Drugi oduševljeno piše da je njegova, tek sazidana i završena crkva za kratko postala pretesna.“

Možda nam sadržaj ovih pisama zvuči neverovatnim. Možda vidimo svoju crkvu u sasvim drugom svetlu. Vreme je da promenimo svoje shvatanje o rastenju crkve kao i svoje zalaganje za njezin napredak.

Razmotrimo nekoliko praktičnih pitanja u svom razredu:

1. Da li moja crkva umire ili raste?
2. Kako ja to lično doživljam?
3. Da li sam spreman na saradnju, na žrtvu za blagoslov i napredak moje crkve, a za spasenje mojih bližnjih?
4. Šta konkretno planiraš preduzeti? U čemu vidiš svoj doprinos u rastu svoje crkve?

Napišite svoje planove koje imate kao grupa ili razred subotne škole. Jedan primerak zadržite kod sebe kao podsetnik, a drugi pre-

dajte svome propovedniku. Molite se kao razred ili grupa da Gospod planoslovi i podupre vaše planove.

„Bog će nam podariti uspeha u srazmeri s oduševljenjem i istrajnošću s kojom budemo radili na njegovom postizanju. Bog će učiniti čuda za svoj narod ako bude neumorno vršio svoju dužnost.“ (PK 262)

Subota, 9. februar 2019.

ISUS: „LJUBIŠ LI ME?“

„A kad obedovaše, reče Isus Simonu Petru: *Simone Jonin! Ljubiš li me većma nego ovi? Reče mu: da, Gospode! Ti znaš da te ljubim. Reče mu Isus: pasi jaganjce moje.*“ *Jovan 21, 15.*

Isus je vrlo jednostavnim rečima postavio pitanje Petru: „Ljubiš li me?“ Petar je revnovao za Hristovo delo. On je služi prvosveštenika odsekao uvo. Stao je u odbranu vere. Ali, pogledajmo za trenutak suštinu Hristovog pitanja: „Petre, ljubiš li me?“ Pitanje ne glasi: „Petre, voliš li Crkvu, voliš li Delo, voliš li istinu?“; pitanje ima drugi sadržaj: „Petre, ljubiš li me?“

Mi vrlo mnogo govorimo o misionom radu i službi za naše bližnje. Slušamo pozive koji nam se upućuju kao danas. Međutim, Isus nam postavlja pitanje danas kao nekada svome učeniku: „Ljubiš li me?“ Odanost Hristu je temelj svake druge odanosti. Ona je temelj na kojem se zidaju ljubav prema Delu, ljubav prema Crkvi i ljubav prema istini.

U knjizi Čeznja vekova, str. 191. nalazimo sledeću misao: „Naš Otkupitelj žeda za tim da Ga upoznamo. On je gladan saosećanja i ljubavi od onih koje je otkupio svojom krvlju.“ Ljubav dakle, zahteva naš lični odaziv. Ljubav se pokazuje u akciji. Ona zahteva istinsko predanje.

Ljubav nije pasivna, već aktivna. Ona nije statična, već živa, dinamična. Može li majka mirno posmatrati bolove svoga deteta, a da ništa ne čini? Može li ona spavati dok njeno dete pati? Odgovor je jasan. Ne, nikako! Nelagodno ustajanje u noći! Isprekidani san! Umor i briga za bolesno čedo! Da li znate koliko je plaćena na sat? Samo ljubav prema osobi, prema detetu može je navesti da tako nešto čini.

Drugi, vrlo važan korak istinske ljubavi jeste odaziv. Isus je rekao: „Ako me stvarno ljubite, služite drugima. Ako me volite, objavite vest moje ljubavi svetu. Ako me stvarno ljubite, možete li sedeti mirno i biti samo posmatrači? Kako možete mirno spavati dok svet umire?“

Možemo li reći da ljubimo Isusa, a da malo ili ništa ne činimo da bismo istinski služili?

Povedite razgovor na osnovu ovih pitanja u vašem razredu...

Možete li i vi da kažete kao i Petar: „Gospode, ti znaš da te ljubim!“

Subota, 16. februar 2019.

„...I POSLA IH DVA I DVA...“

Evandjelje po Luci 10, 1: „A potom izabra Gospod i drugih sedamdesetoricu, i posla ih dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u mesto kuda šćaše sam doći.“

Danas se posebno govori o takozvanom spontanom izražavanju svedočenja. To je jako dobar način rada. Za taj rad mi ne moramo odvajati posebno vreme, nego koristimo svaku priliku koja se ukaže da bližnjima govorimo o našoj nadi i veri. Poznato je da se u toku dana u najskromnijem vidu sretnemo sa 8-10 osoba. Ako nam leži na srcu njihovo spasenje, mi ćemo naći priliku da im govorimo o Hristu.

Naglasimo značenje planskog misionkog rada! Isus je poslao prvo dvanaestoricu apostola „dva i dva“, a zatim sedamdesetoricu ponovo „dva i dva“. On im je dao tačna uputstva za službu koju su trebali obaviti. Za nas je značajno to što ih Isus šalje dvojicu po dvojicu.

Saslušajmo šta kaže Duh proroštva: „Niko nije bio poslan sam - išli su udruženi brat s bratom, prijatelj s prijateljem. Na taj način mogli su se uzajamno pomagati, hrabriti savetovati i zajedno se moliti, dok bi snaga jednoga nadoknađivala slabost drugoga... Spasiteljeva namera bila je da se vesnici evandjelja udruže na ovaj način. Evanđeoski rad u naše vreme bio bi daleko uspešniji kad bismo se više držali ovog primera.“ (Dela apostola, str. 350)

Braćo i sestre, vi se u vašoj crkvi, u vašem razredu dobro poznajete. Zašto da se ne udružite na ovakav način u radu za Gospoda? Možda ste dobri kao prijatelji, ili kao poslovni partneri, ili saradujete na još nekim drugim poljima. Ali, zašto se ne udružite na polju najuzvišenijeg rada na ovom svetu?

Ima onih koji imaju dobra iskustva u radu za Gospoda, pa zašto onda i ne podelite ta iskustva sa onima kojima ona nedostaju? Možda on ili ona ima želju da radi, ali se boji jer, nema iskustva. Pođimo kao nekada Isusovi učenici „dva i dva“. Ako prihvatimo ovaj način rada bićemo svedoci čudesnih iskustava s Gospodom!

Pitanja za diskusiju:

1. Šta smatraš takozvanim „spontanom izražavanjem svedočenja“?
2. Šta sve obuhvata „planski misionarski rad“?
3. Da li imaš iskustva u radu za Gospoda ili još ne? Šta trebaš činiti bilo u jednom ili drugom slučaju?

Subota, 23. februar 2019.

ŽIV, AKTIVAN I VERAN

Dok je sestra Vajt boravila u Evropi, posetila je u Švajcarskoj jednu tvrđavu u kojoj je videla figuru čoveka koji se kretao kao da je živ. Približivši mu se ona mu je prošaptala kao da je može čuti, ali, iako se kretao kao da je živ, ovaj čovek nije imao stvarnog života. Pokretao ga je jedan mehanizam. Posle ovog doživljaja ona je zapisala sledeći komentar: „Ako se nešto kreće ne znači da je živo. Mogli bismo oprobati sve religiozne forme i obrede, ali ako nismo živi u Hristu, naš posao je uzaludan. Gospodu su potrebni živi, aktivni i verni hrišćani.“ (Ev. 97)

Impresivan je izveštaj u Delima apostolskim o životu i aktivnosti jerusalimske crkve i vernika onog vremena. Mi čitamo o tome u Dela apostolska 2, 41.42:

„Koji dakle rado primiše reč njegovu krstiše se... I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hleba, i u molitvama.“

Novi vernici su oduševljeno prihvatili Hrista koji je postao stanovnik njihovih srca. Napustili su stari način života, a Isus im je postao novi vođa na životnom putu. Njihova je vera svakoga dana jačala i pokazivala se u njihovom aktivnom životu i radu kako za vernike u crkvi tako i za one koji su izvan nje.

Postoji uska veza između duhovnosti i aktivnosti. Nemoguće je da neko bude iskreno duhovan, a da je neaktivan i nezainteresovan za svoje bližnje. Duh Sveti stvara duhovni život. A tamo gde je Duh Sveti tamo je i život. Tamo gde je život tamo je i kretanje, akcija, rad. Bez razlike kakve darove neko ima, ili koliko je star, ako je pokrenut Svetim Duhom, on će biti delotvoran na području na kom deluje. Evo šta kaže Duh proroštva:

„Za one koji su svim svojim snagama lično zainteresovani i odano obavljaju svoj deo posla, i spasavaju duše za Hrista, može se reći da su

dostigli najviši stepen duhovnog razvitka i predanja. Njihova nepokolebljiva aktivnost u delu postaje oruđe njihove duhovnosti.“ (Ev. 265)

Pitanja za razgovor:

1. Šta znači biti „živi hrišćanin“?
2. Kako se postiže „delotvorna vera“?
3. Ti si primio „reč njegovu“. U čemu sve ti možeš „ostati jednako“?

Subota, 2. mart 2019.

„POSLEDNJI PUT, PUT, PUT...“

„Kad rečem bezbožniku poginućeš, a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš mu da bi ga odvratilo od bezbožnog puta njegova, da bi ga sačuvao u životu, onaj će bezbožnik poginuti za svoje bezakonje, ali ću krv njegovu iskati iz tvojih ruku.“ Jezekija 3, 18.

Poznati adventistički propovednik Anderson bio je pozvan da održi propoved u zatvoru. Dan pre propovedanja otišao je da se upoznata sa upravnikom i da vidi prostoriju u kojoj će propovedati. Mesto je bilo pripremljeno. Kada je ušao zajedno sa upravnikom, zapazio je da su dve stolice presvučene crnim plišem. To ga je podstaklo da pita zašto su stolice presvučene crninom. Upravnik je odgovorio da će na njima sutra sedeti dva zatvorenika osuđena na smrt. Zatim je dodao: „Oni će tu sedeti poslednji put. Nikada više neće imati priliku da slušaju evanđelje. Vi ćete im poslednji propovedati.“

„POSLEDNJI PUT, PUT, PUT“ - ponavljao je propovednik u sebi. „Da li sam ja svestan toga?“ - pitao se. Kada je ušao u hotelsku sobu, još uvek je čuo reči „poslednji put“. Uzeo je propoved koju je pripremio, pregledao ju i pocepao. Video je da ona ne odgovara trenutku. Zatim je kleknuo i molio od Boga vest za one koji će ga slušati sutra u zatvorskoj kapeli. Posebno se molio za dvojicu zatvorenika koji će slušati poslednju propoved, kojima će to biti poslednja prilika.

Koliko smo se puta začudili da je neko iznenada umro? Koliko smo puta čuli da je neko umro sa kim smo još juče razgovarali. Koliko puta zaboravljamo činjenicu da sa nekim poslednji put razgovaramo, poslednji put ga vidimo. Kako često nismo ni svesni da je to poslednja prilika za nekoga da čuje Božji poziv milosti? Propovednik Anderson shvatio je svu težinu odgovornosti. Na kolenima je

od Boga tražio prave reči za „poslednji put“. Zato je svoju propoved nazvao „POSLEDNJI PUT“.

Pitanja za razgovor:

1. U čemu je sve tvoja odgovornost za mesto u kome živiš?
2. Da li si se već našao u prilici koja je za tebe bila „poslednji put“ da nešto progovoriš i učiniš?
3. Iznesite svoja iskustva...

Subota, 9. mart 2019.

„DOĐI I VIDI!“

*„Filip nađe Natanaila, i reče mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i pro-
roci, našosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta.*

*I reče mu Natanailo: iz Nazareta može li biti što dobro? Reče mu Filip:
Dođi i vidi!“*

Isus i njegovi učenici bili su okruženi predrasudama. Ljudi su bili puni lažnih teorija. Ipak, delo spasavanja nije se moglo ostaviti samo zato što je trebalo savladati određene teškoće. Za Isusa je zapisano: **„Neće mu dosaditi niti će se umoriti.“** (Isaija 42, 4)

Iako je u judejskim gradovima dat neoboriv dokaz o Hristovom poreklu i misiji, Jevrejima predrasude nisu dale da prihvate taj dokaz. Sa prezirom su odbacivali ono što je Hristos tvrdio.

I danas su ljudi puni predrasuda. Zato, „Kad naiđete na one koji, kao Natanailo, imaju predrasude prema istini, ne budite suviše uporni u nametanju svojih shvatanja. Razgovarajte s njima najpre o predmetima oko kojih se možete složiti. Kleknite s njima na molitvu i u poniznoj veri iznosite svoje molbe pred presto blagodati. I jedni i drugi bićete dovedeni u tešnju vezu s Nebom. Predrasude će oslabiti, a onda ćete i lakše dopreti do njihovih srca.“ (Ev. str. 335)

Pitanja za razgovor:

1. Šta je predrasuda?
2. Kako se ona ispoljava?
3. Kada govorimo o predrasudi možemo li reći da se to odnosi samo na one koji nisu „s nama u veri“, ili se ponekad predrasuda javi i u nama u odnosu na „njih“?
4. Kako se osloboditi predrasuda i kako pomoći drugima u istom cilju?

Subota, 16. mart 2019.

VERNIK - EVANĐELISTA

Otvorimo Sveto pismo i čitajmo u Matej 28, 19.20:

„*Idite dakle i naučite sve narode... Učeci ih...*“

Kako izvršiti ovaj veliki zadatak? Stanovništvo ovoga sveta povećava se neshvatljivom brzinom. Naselja, gradovi i mesta u kojima živimo postaju sve naseljenija i veća. To je, nema sumnje izazov za nas. Kako da sustignemo to mnoštvo? Kako da im odnesemo vest?

Mnogi misle da bi rešenje bilo u krštavanju sve većeg i većeg broja novih duša. Tako bi nas bilo sve više i naše crkve postale bi prepune. Ovo nije loša ideja, ali kako da je ostvarimo? Zaista je lepo kad se ljudi obraćaju iz tame greha i dolaze u krilo Božjeg naroda. Ali vrlo često to je sve što smo i mi i oni učinili.

Duh proroštva kaže: „Svaki je iskreno obraćeni Hristov učenik i propovednik evanđelja.“ (Evandeoska služba, str. 9)

Često smo bili zadovoljni samo time da jednostavno zadobijemo nove članove i da ih priključimo crkvi. Međutim, naš prvi zadatak sastoji se u tome da ovu novu braću i sestre učinimo stvarnim Isusovim učenicima, udovima Hristovog tela, koji će moći sami svedočiti i druge naučiti da budu pravi Hristovi učenici.

Mi moramo prihvatiti matematičku operaciju množenja, a ne sabiranja. Ovo je nešto više nego krštavanje više od hiljadu duša dnevno. Šta to praktično znači? Ako jednog vernika učimo šest meseci kako da radi, i onda njegov učitelj i on učine još drugu dvojicu Hristovim učenicima, imaćemo za jednu godinu 4 učenika. Tu drugu dvojicu učićemo šest meseci kako da rade, i onda ćemo poći na rad. Na kraju naredne godine imaćemo osam duša. Ovim principom „množenja“ za 15 i po godina dobija se značajna brojka od 2 milijarde i sto miliona duša. Ovo načelo je radno načelo Hristovog evanđelja i ono garantuje uspeh.

Gospod želi da razumemo ovo načelo. Poziva nas da radom steknemo novo iskustvo. Neko je rekao: „Razlog zbog kojeg Hristova crkva nije stigla do vrhunca svog velikog zadatka je, s jedne strane, naglo umnožavanje stanovništva ovog sveta, a s druge strane što ona sabira umesto da množi.“

Pitanja za razgovor:

1. Prouči prilike svoga razreda kao dela crkve.

2. Ima li tvoj razred vernika koji je već „pravi učitelj“?
3. Da li neko danas želi odlučiti da praktično iskusi šta znači biti: VERNIK-evanđelist?

Subota, 23. mart 2019.

„...OSTAVIŠE... I ZA NJIM OTIDOŠE!“

Tekst iz Biblije: Matej 4, 18-25.

U četvrtoj glavi apostol Matej opisao je pozivanje Isusovih učenika. Opis što nam ga Matej daje, vrlo je kratak, ali se iz njega može zaključiti kako je Isus ostavio silan uticaj na ljude.

„Lepota Njegovog izraza lica, privlačnost Njegovog karaktera, a iznad svega ljubav izražena u pogledu i boji glasa privlačila je k Njemu sve koji nisu bili okoreli u neverstvu. Da se nije osećalo kako iz svake Njegove reči i pogleda zrači duh ljubavi i saučešća, On nikada ne bi uspeo privući toliko mnoštvo. Svi ojađeni koji su mu prilazili osećali su da on povezuje svoje interese s njihovim kao njihov verni prijatelj, i tada se u njima rađala želja da saznaju više o životu koji On propoveda.“ (Evangelizam, str. 124)

Pogledajmo učenike koji slede Isusa sa jednog novog stanovišta što nam ga daje izveštaj apostola ****Ijubavi****: Jovan 1, 34-38.

Jovan Krstitelj video je Isusa i osetio, vođen Svetim Duhom, da je On Spasitelj. Jovan je odmah počeo svedočiti: „Gle Jagnje Božje koje uze greha sveta.“ Dvojica „otidoše za njim“. Kada se Isus obazreo i video ih, postavlja im pitanje: „Šta ćete? Kuda ste pošli?“ „Učitelju“ - sledio je odgovor izražen pitanjem – „Gde stojiš - stanuješ?“

Pitanja za razgovor:

1. Šta ljudi vide u nama od Isusovih osobina?
2. Na koji način naš život ljude privlači ili odbija?
3. Koliko puta ti je već bilo postavljeno pitanje: „Gde stanuješ? Možemo li doći kod tebe?“
4. Jesmo li tim ljudima već otvorili svoj dom i prikazali im svoj način život, po ugledu na Hrista?

Subota, 30. mart 2019.

„...JER STVAR CAREVA BIJAŠE HITNA.“

Čitamo tekst iz 1. Samuilove 21, 8:

„I David reče Ahimelehu: imaš li tu kako koplje ili mač? jer ni mača svojega ni oružja ne ponesoh, jer stvar careva bijaše hitna.“

Hitnost zadatka zahteva trenutačnu pažnju. Ona zahteva prvenstvo.

„Dok razmišljam o zbivanjima u gradovima koji su, očigledno, pod vlašću sotone, pitam se, kako će se sve to završiti? Pokvarenost u mnogim gradovima sve se više širi. Svedoci smo zločina i nepravde svuda oko sebe. Društvo se upoznaje sa sve novijim oblicima idolopoklonstva. U svakoj zemlji ljudi se trude da pronađu nešto novo. Lakomislenost u postupcima i opšta smetenost svuda se šire. Nema sumnje, gradovi na ovoj Zemlji postaju kao što su bili Sodom i Gomor.

Mi, kao narod, treba da ubrzamo delo u velikim gradovima, koje su ometali nedostatak radnika, sredstava i duha posvećenja „...jer se kraj svemu približi.“ Mi nemamo vremena za gubljenje. Moramo otvoreno da se suočimo sa svojim poslom i pođemo napred što brže, neustrašivo i hrabro.“ (Evangelizam str. 28. 29)

Mi nismo proroci da kažemo koliko još imamo vremena za propovedanje, ali jedno ne smemo zaboraviti - da vreme prolazi.

Ne bismo smeli misliti i govoriti kao neverni sluga: „Neće moj gospodar još za dugo doći.“ (Matej 24, 48)

Vreme je tako kratko, a život večni tako dragocen!

Razgovaraj u razredu:

1. Kako se mogu uposliti ruke i srce crkve?
2. Koji je moj udeo u Gospodnjem delu?
3. Kako je moguće da svaki vernik učestvuje u misionom radu?
Molite se Bogu da razumete da je „stvar hitna“!

II tromesečje

Subota, 6. april 2019.

BOŽJI DAR NEMIJI

U toku izrailjskog ropstva u Vavilonu Jerusolim je ležao u ruševinama. Bog je podigao Nemiju i obdario ga potrebnim veštinama, a onda ga pozvao da izvrši zadatak obnove grada. Nemija je u viziji video cilj - uklanjanje „velike nevolje i sramote“ od Božjeg naroda. Organizujući mnogo grupa za rad na manjim delovima grada, i zahvaljujući svojoj dalekosežnoj viziji, Nemija je zatražio od cara sredstva potrebna za ostvarenje zadatka. On sam nije učestvovao u samoj gradnji, već je neprestano radio na uklanjanju pritisaka koji su pretili da ometu njegove radnike. Tražeći od svojih ljudi svečana obećanja o saradnji, on ih je bodrio i hrabrio. Čvrsto se odupirao svim protivljenjima i napadima, sve dok posao nije bio završen.

Zapazite, Nemija je otišao caru, tražeći materijalnu pomoć, uklanjao je pritiske, bodrio i hrabrio radnike i odupirao se napadima.

Nemijin primer rukovođenja očigledno prikazuje **dar upravljanja**, koji se sastojao od četiri dela:

1. Organizovanost i inventivnost
2. Dalekosežni ciljevi i usredsređeno predanje
3. Sposobnost da nadahne druge
4. Istrajnost.

Sve to primer je božanski nadahnutog dara upravljanja, koji je u crkvi veoma potrebna.

Osnovna žiža Nemijinog života bila je „produktivnost“, ostvarenje naročitog zadatka. Sve njegove snage bile su usmerene ka tom zadatku.

Subota, 13. april 2019.

BOŽJI DAR JOVANU

Dar ljubljenog učenika Jovana bio je u jednoj sasvim drukčijoj oblasti u odnosu na dar kojega je posedovao Nemije i o kojem smo razmišljali prošle subote. Jovanovo učenje i njegovi lični stavovi pokazuju da je njegova glavna preokupacija bila „ljubav“. Dobri, plemeniti odnosi s ljudima koji su ga okružavali za Jovana su bili izuzetno važni.

Jovan je uspostavio veoma blizak odnos sa Isusom. Zapravo, Jovan o sebi govori kao o učeniku „kojega Isus ljubljaše“. Reči kao što su radost, zajednica, nada i pouzdanje, česte su u njegovoj prvoj i drugoj poslanici.

Srž njegove poruke bila je u tome da podstakne i povede hrišćane da duboko ljube Hrista i jedni druge. Jovanov osnovni cilj bio je da izleči rane, da sruši prepreke među ljudima.

Prefinjenog osećanja prema onima koji su ga okružavali, ozbiljno zainteresovan za njihove fizičke potrebe, Jovan je na divan način prikazao dar **milosti**.

Dar milosti često se otkriva u sposobnosti da osetimo stvarni bol drugih i istinsku potrebu za dubokim prijateljstvom, u kojem vlada uzajamna privrženost.

Dar milosti kojega je Jovan pokazao, sadržan je u tri dela:

1. Sposobnost da povede ljude putem ljubavi prema Hristu i međusobne ljubavi.
2. Spremnost da leči ljudima rane.
3. Pomaganje u rušenju prepreka među ljudima.

Neki od faktora tog dara milosti bi, prema tome, mogli biti ljubav, osećajnost i pomirljivost, ili prijateljstvo.

Hvala Bogu za darove Duha. Kako su Crkvi potrebni ljudi kao što je Nemija, ljudi koji organizuju, koji nadahnjuju. Ali potrebni su nam i ljudi kao što je Jovan - nežni, puni ljubavi.

Subota, 20. april 2019.

TRI OSNOVNE KATEGORIJE DAROVA

Tri istaknuta poglavlja Biblije govore o predmetu duhovnih darova. To su 1. Korinćanima 12, Efescima 4 i Rimljanima 12. Neki ljudi su

pokušali da utvrde precizan broj darova. Ima nekih koji tvrde da ih ima 7, 21 ili čak 28. Međutim, čak ako i Biblija govori o samo 28 darova, a pošto su manifestacije Duha neograničene, zar se ne možemo složiti da takvih mogućnosti ima znatno više?

Ima više načina da se ti darovi podele i klasifikuju. Jedan od možda najuspješnijih i najkorisnijih, deli darove u tri osnovne kategorije:

1. Darovi službe
2. Darovi manifestacija
3. Darovi motivacija

Darovi službe: omogućavaju hrišćansku službu preko Crkve. Ovi darovi, opisani u Efescima 4, obuhvataju službe pastora, učitelja, upravitelja, proroka i apostola.

Darovi manifestacija: to su natprirodni rezultati delovanja Svetoga Duha u našim životima i životima onih kojima služimo. Dobri primeri bili bi čuda, vera, gostoljubivost, mudrost.

Darovi motivacije: daju verniku silu da se usredsredi na određeni aspekt hrišćanskog staranja. Vernik tu službu izvršava zahvaljujući prisutnosti Svetoga Duha koja mu daje silu. Svaki hrišćanin ima bar jedan od darova motivacije, navedenih u Rimljanima 12, 6-8.

Subota, 27. april 2019.

DAROVIMOTIVACIJE

Treća grupa darova, koju smo nazvali darovima motivacije, pruža svakome od nas jedan osnovni cilj, naročitu oblast službe unutar Crkve kao tela. Rekli smo da svaki hrišćanin ima bar jedan dar motivacije. On može imati jedan ili više darova službe i neograničen broj darova manifestacije. Budući da darovi motivacije čine osnovu službe u Crkvi, pozivam vas da pažljivo proučimo svaki od njih.

Rimljanima 12, 5-8.

U ovom poglavlju dobijamo osnovni spisak darova koji su dati vernicima-pojedincima, kojima će Crkva moći da ostvari svoju službu:

1. **Proroštvo (propovedanje Božje vesti):** odnosi se na sposobnost objavljivanja božanske istine, tako da Biblija postaje živa u njihovim ušima. Istaknuti primer ovog dara je Petrovo propovedanje na Dan pedesetnice.

2. **Služba:** sposobnost da nesebično zadovoljimo potrebe drugih ljudi. Spremnost da uložimo vreme, talente i sredstva za pomoć drugima. Služba bez pomisli na nagradu.

3. **Učenje:** Sposobnost da jasno i razumljivo objasnimo Božju reč, pomažući slušaocima da shvate istinu i postupaju u skladu s njom.

4. **Tešenje (hrabrenje):** Bogom-dana sposobnost pozivanja ljudi na aktivnost, uz ispravljanje njihovih propusta s puno ljubavi, podstičući ih da promene neke svoje postupke, a da ih nepotrebno ne povredimo.

5. **Davanje:** Sposobnost da velikodušno dajemo za zadovoljenje tuđih potreba, bez obzira da li imamo mnogo ili malo. Naročito sposobnost da dajemo materijalnu pomoć s radošću.

6. **Upravljanje:** dar predviđanja dalekosežnih ciljeva, a onda i organizovanje i upravljanje imovinom, mogućnostima i personalom, radi ostvarivanja tih ciljeva.

7. **Milost** (dobrota, gostoprimstvo): sposobnost da gajimo saosećanje prema onima koji su u nevolji i priteknemo u pomoć na ljubazan i srdačan način, stvarno se zauzimajući za njih. Istinsko uživljanje i saosećanje prema osobama koje pate od teških umnih, emocionalnih i fizičkih problema.

Subota, 4. maj 2019.

SLIKOVITI PRIKAZ DAROVA

Jedan poznati autor koristi jednu lepu priču, s namerom da ilustruje kako se darovi upotpunjavaju da bi se ostvarila Božja namera za Njegovu Crkvu.

Jedne večeri, posle zajedničkog obeda, domaćica se sapliće, iznoseći tortu pred goste. Divna torta ispada joj iz ruku i pada na pod.

Jedan od gostiju s darom **propovedanja** (objavljivanja istine) možda će pokušati da ukori domaćicu rečima: „Marija, znaš da ne moraš toliko da žuriš samo zbog nas.“

Osoba s darom **učenja**, analizirajući situaciju, možda će reći: „Torta je možda pala zato što je otirač pred vratima predebeo.“ On će biti sklon da analizira šta se dogodilo.

Osoba s darom **upravljanja** odmah će sagledati problem i naći rešenje: „Zlatko, idi donesi krpu! Goco, hajde, pomози da se to kupi! Marija, hajde, da zajedno brzo napravimo drugu poslasticu!“

Osoba s darom **služenja** odmah će priskočiti da pomogne na bilo koji način.

A osoba s darom **davanja** uskliknuće: „Otrčaću do prodavnice i kupiću drugu lepu tortu.“

Osoba s darom **milosti** pokušaće da olakša Mariji neprijatnost u kojoj se našla, rečima: „Nemoj da se brineš, to se i meni nedavno desilo.“

Osoba s darom **hrabrenja** zaključice: „Nama taj višak kalorija i onako nije bio neophodan!“

Eto, kako smo jedni drugima potrebni! Božjoj Crkvi potreban je celokupni spektar duhovnih darova.

Subota, 11. maj 2019.

KAKO OTKRITI SVOJE DUHOVNE DAROVE?

Otkriti sopstvene duhovne darove znači doživeti puninu i radost u Božjoj službi. Postati svestan svog dara znači osetiti gde ti je mesto u Hristovom telu. Tada upoznaješ izvor uspeha i službe u Božjem delu.

„Dobro, kako to treba da uradim?“ pitaćeš. „Koji su moji darovi?“

Sledećih šest koraka mogu ti pomoći da otkriješ sopstvene duhovne darove:

1. **Posveti Bogu svoj život i zatraži od njega mudrost**, verujući da će ti On to otkriti (Jakov 1,5). Imaj na umu - On želi da ti otkriješ svoje darove.

2. **Veruj** da ti je, kao što je obećao, Bog darovao najmanje jedan duhovni dar, s kojim treba da obavljaš određeni rad u Njegovoj službi. (Matej 7,7). U željnom iščekivanju **čekaj** Gospoda!

3. Pažljivo **prouči** tekst iz Rimljanima 12,6-8; 1. Korinćanima 12. glave i Efescima 4. glave, moleći se Bogu da te uputi u tvoje područje službe.

4. **Analiziraj svoje sposobnosti! Ispitaj svoja osećanja!** Sveti Duh će ti pokazati u čemu možeš biti srećan i produktivan u službi. Ako si produktivan u nekom području službe i uživaš u takvom radu, vrlo je verovatno da poseduješ darove iz te oblasti.

5. **Očekuj da ih Bog potvrdi.** Pošto su darovi Duha predviđeni da unaprede Hristovo telo, Bog će skrenuti pažnju drugima na darove koje je tebi dao. „...Neophodno je da drugi delovi tela imaju poslednju reč u potvrđivanju tvoga dara.“ (Piter Vagner, „Tvoja crkva može da raste“)

Kad svako zauzme svoje mesto službe i deluje svojim posebnim darovima, Božji Duh će nas uvesti u iskustvo najveće eksplozije rasta u istoriji!

Velika i slavna istina u vezi s duhovnim darovima glasi: **Svako od nas je važan.** Svako od nas je značajan i potreban. Mi ne može-

mo svi raditi isto, ali svako od nas može činiti nešto - upravo prema mogućnostima kojima nas je Bog obdario - kako bismo unapredili Njegovo delo!

Subota, 18. maj 2019.

MALE RADNE GRUPE

Divno je osećanje znati da je Bog svakome od nas dao darove koje treba da upotrebimo u službi Njemu. Kad postanemo hrišćani, prirodni talenti koje smo ranije koristili za zadovoljavanje ličnih želja, preusmereni su delovanjem Svetog Duha u službu za Boga. Taj isti Sveti Duh božanskim delovanjem usađuje u nas nove darove ili sposobnosti, kako bismo njima unapređivali Božje delo na Zemlji.

Kako smo već shvatili, Crkvu možemo uporediti s ljudskim telom. Ono ima mnogo različitih delova, od kojih je svaki bitan za normalnu funkciju tela. Na sličan način Bog je u našu Crkvu doveo različite vernike, od kojih je svaki neophodan za funkciju tog tela.

Pavle u 1. Korinćanima 12, 18-22. opisuje važnost svakog pojedinog vernika.

Dok razmišljamo o ljudskom telu, dolazimo na neke delove koji naizgled nisu naročito potrebni. Pomislimo za trenutak na trepavice. One su tako mali deo tela. Međutim, bez trepavica oči bi vrlo brzo zasuzile zbog prašine u vazduhu. Vlažne oči ubrzo će značiti zamućen pogled. Zamućen vid mogao bi omesti muzičaru da ne vidi note, učitelja da čita svoj tekst, ili sekretaricu da vidi slova na svojoj pisaćoj mašini. Zamućen pogled može da izazove mnoštvo problema. Trepavice, iako izgledaju neznatne i kao nešto bez čega se može, ipak su značajan deo tela.

Svaki dar koji je Bog dao služi za izgrađivanje crkve i objavljivanje evanđelja ljudima u tom kraju. Božji plan je da se njegovi darovi upotrebe. Mislim da je korisno da obratimo pažnju još jednom na misao: svi su darovi dati za službu; mnogostruki darovi u Crkvi daju mnogo različitih prilika za službu.

Subota, 25. maj 2019.

„ŠTO STOJITE OVDE BESPOSLENI?“

U priči o vinogradu Isus pita grupu ljudi koji stoje na ulici: „Što stojite ovde vas dan besposleni? Idite u moj vinograd.“ To isto pitanje

prolazi kroz prostranstva vremena, buši balon naše dokolice i ubada se u naša srca.

„Što stojite ovde besposleni?“ Svakome od nas dati su darovi kako bismo mogli da služimo. Istinska sreća dolazi sa upoznavanjem darova koje nam je Bog dao i područja službe u koju smo pozvani.

Bog je pozvao Mojsija

Kroz sve vekove Bog je ljudima i ženama upućivao poziv u službu. U danima kad je drevni Izrailj bio u ropstvu, Bog je pozvao Mojsija da izbavi taj narod. Kao što je Mojsije bio pozvan da služi, i tebi i meni je upućen isti poziv. Hristos svakog hrišćanina poziva jer želi da ga upotrebi za oslobođenje onih koji se nalaze u okovima greha.

Možda ćeš se setiti da se Mojsije raspravljao s Bogom kada ga je On pozvao. Rekao je: „Bože, ja nisam rečit. Ne govorim tečno. Pošalji mog brata Arona. Ti si verovatno pogrešio u pozivu. Pošalji nekog drugoga!“ Dijalog Između Mojsija i Boga, koji ga poziva u službu nalazimo u 2. Mojsijeva 4,1.2.

Pošto je Mojsije negativno odgovorio na Božji poziv, Bog ga pita: „Mojsije, šta to imaš u ruci?“

„Štap, Gospode“, odgovori Mojsije. „Običan štap. Četrdeset godina sam ga upotrebljavao čuvajući ovce. To je onaj isti štap na koji sam se oslanjao, uspinjući se po stenovitim stazama. To je štap koji sam upotrebljavao da oteram lavove i medvede. Najobičniji štap, Gospode.“

Na to je Bog odgovorio: „Ja ću taj štap upotrebiti da blagoslovim Izrailja. Mojsije, kada podigneš taj štap, pred vama će se otvoriti Crveno more. Kad tim štapom udariš po steni, iz nje će poteći voda. Kad ga podigneš, čitave vojske će biti pobeđene. Mojsije, šta to imaš u ruci?“

„Štap, Gospode, običan štap.“

„Sa njim sam ti, Mojsije, dao sve što ti je potrebno da izbaviš Izrailja.“

Verom je Mojsije shvatio da mu je Bog, svojom božanskom rukom, zaista dao sve što mu je bilo potrebno da izbavi izrailjski narod. Svi darovi koji su ti potrebni za službu u Božjem delu već su ti dati! I sasvim je sigurno da se oni mogu razviti.

Subota, 1. jun 2019.

„ŠTA TI JE TO U RUCI?“

Da li je moguće ovako razmišljati: „Oh, kad bih mogao da propovedam kao Bili Grem ili da pevam kao članovi kvarteta Kings Heralds!“

Kad bih Bibliju poznao kao propovednik ..... Tada bih mogao da služim.“ Bog odgovara: „Šta to imaš u ruci? Obrati pažnju na darove koje sam ti ja dao.“

Sećate li se čuda koje je Hristos učinio na padini brda u Galileji, i nahranio pet hiljada ljudi? Učenici su rekli: „Gospode, nemamo dovoljno hrane da nahranimo sav ovaj narod. Šta da učinimo?“ Isus se tada okrenuo Filipu: „Filipe, šta imamo?“ Odgovorio je Andrija i rekao: „Ovde je dečak koji ima pet hlebova i dve ribe.“ Isus je na to rekao: „To je dovoljno.“ Isus uzima tih pet hlebova i dve ribe, umnožava ih i blagosilja, i pet hiljada ljudi imaju dovoljno za hranu. Isus učenike nije poslao u pekaru u Jerusalem da nabave hleba. Nije ih poslao ni nekom velikom dobročinitelju, od koga bi tražili novac, da kupe dovoljno hleba za pet hiljada ljudi. Naprotiv, Isus jednostavno pita Andriju: „Koliko imamo?“, i onda: „To je dovoljno.“

Bog je Crkvi dao sve potrebne darove

Mi znamo da je Bog našoj Crkvi dao sve potrebne duhovne darove koji će, kada ih organizujemo i kanališemo u kreativan rad za Gospoda, učiniti da Crkva raste. Svi darovi koji su potrebni za raste-nje već su prisutni u našoj Crkvi. Kada uočimo svaki taj dar i stavimo ga na njegovo mesto i ako svaki vernik uzme učešća, koristeći svoje darove na slavu Bogu, Sveti Duh će nas nadahnuti i blagosloviti, pa će Crkva snažno i uspešno krenuti napred.

Subota, 8. jun 2019.

KAKO ORGANIZOVATI DAROVE?

Postavimo pitanje: **Kakav je Božji plan u vezi sa organizacijom darova?** Ponovo se podsetimo ljudskog tela. Zapazimo da ni jedan telesni organ ne funkcioniše sam. Svaki od njih je deo sistema. Tako postoje disajni sistem, sistem krvotoka, sistem organa za varenje, mišićno-skeletni sistem i drugi. Svaki od tih sistema čine grupe organa koji, zajedno radeći, omogućuju sistemu da izvrši svoj zadatak. Svi sistemi su deo tela. Kada svi sistemi saraduju, telo može da funkcioniše.

U telu nema nezavisnih jedinica, nema ničega što postoji samo sebe radi. Svi zavise jedni od drugih. Na isti način, **da bi Crkva mogla da raste, neophodno je da darovi budu organizovani u sisteme.** Svi ti sistemi tela Crkve koji uzajamno saraduju, doprinose životu i rastu Crkve.

Upotrebimo ljudsko telo za još jednu ilustraciju. Pretpostavimo, da se nalazim na izletu u planini. Hodajući stazom uzbrdo, iza jednog velikog drveta iznenada se oči u oči susrećem sa - medvedom. U istom trenutku srce počinje brže da kuca. Brže kucanje srca donosi i veće količine krvi koja putuje kroz krvne sudove moga tela. Sudovi se šire, kako bi primili uvećani protok krvi. Počinjem da dišem znatno dublje. Pluća dobijaju veće količine kiseonika. Zenice se šire, kako bih mogao bolje da gledam. Mišići se stežu i postaju kao nategnuta čelična opruga i ja sam spreman da se borim -ili još bolje - da bežim. Svaki telesni organ saraduje u smislu brze akcije. Kada svi sistemi funkcionišu maksimalnom snagom, ja počinjem da trčim.

Na sličan način funkcionišu i Hristovo telo. Naša Crkva može da raste samo ako je svaki dar koji je dat preko Svetoga Duha usmeren ka primarnom cilju **propovedanju evanđelja**.

Subota, 15. jun 2019.

BIBLIJSKI TEMELJ SLUŽBE U MALIM GRUPAMA

Da bi Crkva mogla da radi maksimalnom snagom, ona mora biti organizovana u manje krugove. Ti manji krugovi rade kao sistemi u različitim područjima, čime doprinose dobru Crkve kao celine.

Jotor – Pod Božjim nadahnućem, Jotor uviđa da Mojsije ne može da rukovodi svim aktivnostima. U 18. glavi 2. Knjige Mojsijeve Jotor pristupa Mojsiju i govori mu da tri miliona Izrailjaca **podeli u podgrupe** od hiljadu, stotinu, pedeset i deset. Taj osnovni princip decentralizovanja odgovornosti i osnivanja malih radnih krugova osnovno je sredstvo uspeha u rastenju Crkve.

Isus – Isti princip nalazimo u Novom zavetu. Isus, taj veliki evanđelista, **organizovao je jedam mali krug kad je otpočeo svoju službu**. Isus je oko sebe okupio dvanaest običnih ljudi, od kojih je svaki imao drugačije darove. Čak i jedan letimičan pogled na učenike pokazaće nam njihovu nejednakost, njihove razlike. Međutim, baš ti jedinstveni darovi pomogli su učenicima da postave temelj hrišćanskoj Crkvi!

Petar – Jedan između njih bio je Petar, **s očiglednim darom propovedanja**. Petar je bio brz na govoru. Imao je prirodan dar govorničtva. Svakako, njegovo oduševljenje navelo ga je na neka nepromišljena dela. Međutim, njegova propoved na Dan pedesetnice dokaz je o njegovom daru propovedanja. Isus je to uočio.

Jovan – S druge strane, kao što smo već ranije spomenuli, Jovano-vo poučavanje i lični odnosi koje je negovao, pokazuju da je glavno sredstvo njegovog rada bilo ljubav. Reč „ljubav“ on je koristio više od svih drugih biblijskih pisaca. Umeo je da proceni istinsku ljubav. Sveti Duh mu je dao **darove milosti, ljubavi i sažaljenja**.

Matej – Tu je Matej, učenik koji je bio veoma potreban ovoj grupi. Matej je znao s brojkama. Njegova precizna, pedantna priroda, **ljubav prema detaljima** bili su od velike važnosti za rast Crkve. Kad čitamo evanđelja, vidimo da je Matej bio **najverniji hroničar i prenosilac Hristovih propovedi**. Matej je bio „stenograf“, koji je brižljivo zapisivao same Hristove reči. Mateju dugujemo što je zapisao Isusovu najjaču propoved, iz 5,6 i 7. glave.

Andrija – Setimo se Andrije. Andrija je Petra doveo Isusu. On je bio taj koji je našao dečaka sa pet hlebova i dve ribe. Andrija je Grke doveo Isusu. Andrija je bio čovek koji je imao oči za ljude. Niko nije bio previđen ako je Andrija bio tu. Njegove oči bile su usmerene prema spoljašnjem, prema drugima, a ne unutra, prema samome sebi.

Ovo je samo mali broj primera, kako bismo shvatili da je Hristos tu malu grupu od dvanaest učenika, s različitim darovima, izabrao da izvrše zadatak poveren Crkvi. Recimo to jednostavnije - **zahvaljujući mnogim različitim darovima, organizovanim unutar malih radnih grupa, vešto kombinovanim za službu, ostvarena je Hristova misija**.

Subota, 22. jun 2019.

RAST ZAVISI OD...

U celom svetu, crkve koje rastu su crkve koje naglašavaju službu u malim grupama.

U svojoj knjizi „Hristove sluge“, Gotfrid Osterval kaže: „Postoji obilje dokaza o tesnoj vezi rasta u Adventističkoj crkvi s veličinom crkve i radom malih grupa.“ (str. 26). On nastavlja dalje:

„Na osnovu serije uporednih studija, koje obuhvataju adventističke mesne crkve koje brzo rastu, možemo istaći sledeća posebna obeležja:

1. Istinsko zajedništvo među vernicima, koje se prostire i prema ljudima koji nisu s nama u veri.

2. Aktivni život zajedničkog proučavanja Biblije i molitve.
3. Male radne grupe, koje obavljaju različite službe u crkvi.
4. Aktivni program svedočenja na crkvenoj teritoriji, sa posebnim zadacima i ciljevima.
5. Služba koja je celovita, bogata, mnogostrana i dobro planirana.
6. Atmosfera kao u porodici, s mnogo ljubavi, radosti i mira.
7. Propovedanje u kojem je Hristos središte.

Pomislimo šta bi se dogodilo kad bi se u našoj crkvi organizovale male grupe i one postale središte biblijskih proučavanja, molitve, zajedništva i misionorskog rada? Šta bi se dogodilo kad bi one postale tačke u kojima se stapaju darovi vernika, tačke sasvim određene teritorijalne podele zadataka i područja službe?

Taj plan rada u malim grupama nije nov. U knjizi „Hrišćanska služba“, na str. 72, Elen Vajt nam upućuje sledeći savet:

„U svakoj crkvi trebalo bi da postoje dobro organizovane grupe radnika za rad u blizini crkve.“ Evo konkretnog poziva na organizovanje grupa u crkvi:

„Zašto vernici ne osećaju dublju, ozbiljniju brigu za one koji su daleko od Hrista? Zašto se ne bi dvoje ili troje sastajalo da se mole Bogu za spasenje jedne određene osobe, a onda za neku drugu. Pozivam da se u našim crkvama formiraju grupe za službu.“

Subota, 29. jun 2019.

NEBESKA METODA

Recept za rastenje – male grupe koje rade zajedno!

„Ako crkva ima veliki broj vernika, **treba obrazovati male grupe** koje će raditi ne samo s vernicima nego i s nevernicima. Ako u jednom mestu živi samo dvoje ili troje koji poznaju istinu, **oni treba da se organizuju u grupu**. Oni treba da očuvaju neprekinutom svoju svezu jedinstva, marljivo zajedno radeći, u ljubavi i jedinstvu, podstičući jedni druge na napredovanje... Dok budu tako radili i molili se u Hristovo ime, njihov broj će se povećavati.“ (7T 21.22)

Možete li da osetite da je to nebeski metod? Bog za rastenje crkve ne želi da da slavu jednom čoveku - pastoru ili evanđelisti, ili predsedniku oblasti. Naprotiv, njegova je želja da se stope svih vernika, kako bi delovali u organizovanim jedinicama, ili malim radnim grupama, ostvarujući cilj koji nazivamo rastom Crkve.

III tromesečje

Subota, 6. jul 2019.

KAKO SVEDOČITI?

Čitaj iz Biblije: Evanđelje po Marku 5,19.

Iskustvo jedne sestre:

Godinama sam živela na selu i trudila se da upoznam sve komšije u krugu od pet kilometara. Bar jednom godišnje posećivala sam svakoga od njih i uvek provodila po nekoliko minuta s njima, razgovarajući o novostima i događanjima u njihovoj porodici. Tako su u toku vremena nastala prijateljstva.

Leti bih svojim prijateljima delila plodove koji su rasli u mojoj bašti. Tako smo se postepeno sve više upoznavali i zbližavali. Bile su to ljubazne komšije i drago mi je što sam mogla da im govorim o svojoj veri.

A onda smo se preselili u blok stambenih zgrada. Mislila sam da će mi biti još lakše da upoznam komšije, da se sprijateljim s njima i da saznam njihove duhovne potrebe. Verovala sam da ću ubrzo uspeti da organizujem biblijska proučavanja za komšije iz iste zgrade. Bila sam u zabludi. Ljudi bi me u prolazu užurbano pozdravili, ali to nije bilo prijateljstvo. Kad bi se ponekad sreli u vešernici, neke od njih sam upoznala, ali se nije uspostavilo ono pravo prijateljstvo koje sam očekivala.

Odlučna da se s njima bolje upoznam, skovala sam plan. Ispekla sam po hleb za svakog od deset stanara u mojoj zgradi i pokušala na njihova vrata. Minut-dva sam razgovarala s domaćicama i tako

nešto saznala o njihovim porodicama. Zatim sam im svakog meseca ostavljala pred vratima časopis *Znaci vremena*.

Posle izvesnog vremena uspostavljeni su prijateljski odnosi i sada se dešava da ljudi kucaju na moja vrata. Čak i oni sa trećeg sprata znaju da dođu kod mene da nešto posude ili da zamole da se pobrinem za njihovu mačku ili da uzmem poštu dok su na putu. Do sada još nisam uspela da s nekim od njih proučavam Bibliju. Ali, rekli su mi da cene časopis i da ga čitaju. Očekujem da Bog uskoro stvori mogućnost da se ostvari moj san: da proučavam Božju reč s nekom zainteresovanom osobom.

Ovo je princip rada koji i nama stoji na raspolaganju.

Razgovarajmo o tome šta, kako i ko može da koristi ovaj način rada u našem razredu.

Subota, 13. jul 2019.

EVANĐEOSKI RAD UZ POMOĆ MREŽE

Čitaj iz Biblije: Evanđelje po Marku 4, 3.8.

Da li Gospod može da nas upotrebi za spasenje drugih?

Svi mi poznajemo mnoge ljude. Činjenica je da oni koji nas dobro poznaju imaju više poverenja u našu vest. Veze prijateljstva uklanjaju strah. Koliko se puta dogodilo da sretneimo osobu u potpuno stranom okruženju i da ustanovimo da ona poznaje nekoga koga i mi poznajemo. To pomaže da se ljudi opuste. Prema komšijama se postupa drukčije nego prema strancima.

Razmena iskustava stvara mrežu poznanstava. Poznanstva se mogu sklapati u bolnicama, u čekaonicama zdravstvenih ustanova, na dečjim igralištima ili u klubovima. Takva poznanstva se šire i na članove porodica onih koje smo upoznali.

Evanđeoski rad toga tipa traži od nas da se molimo dok tražimo one koji bi mogli biti otvoreni za uticaj evanđelja. Sledeći korak na tom putu je vođenje duhovnog razgovora, svedočenje, a zatim u pravom trenutku nudenje mogućnosti zajedničkog proučavanja Biblije. Neće svi naši poznanici pokazati interesovanje za duhovne teme, ali počnimo s onima koji ga pokazuju.

Nedavno je neki naš vernik pozajmio jednoj porodici video kasete snimljene na jednoj seriji predavanja. Rezultat je bio osamnaestoro krštenih.

Drugi naš brat započeo je razgovor s čovekom koji je vozio kola slična njegovima. Tako je počelo poznanstvo koje je tog neznanca na kraju dovelo u crkvu.

Bezbrojne su mogućnosti uspostavljanja takve mreže poznanstava.

Jedan prijatelj je spomenuo da član njegove porodice gleda verske programe na televiziji. Došlo je do razmene video kasete i rezultat je bio dvoje krštenih.

Mogli bismo beskrajno nastaviti da iznosimo slične primere! Zašto se ne bismo molili da nas Bog podseti na one poznanike koji su otvoreni za evanđelje?

Porazgovarajmo u razredima o tome šta bismo od ovoga mogli da ostvarimo? Možemo li se već danas dogovoriti i krenuti u sticanje novih iskustava.

Subota, 20. jul 2019.

RAD OD KUĆE DO KUĆE

Čitaj iz Biblije: Evanđelje po Marku 4,24.

Duh proroštva piše o tome kako bi trebalo da naši vernici više rade od kuće do kuće, da proučavaju Bibliju s ljudima i da dele literaturu. Kada budemo sejali pored svake vode, shvatićemo da „ko obilno seje, obilno će i žeti“.

Oni koji tvrde da su Božja deca, treba da slede Hristov primer. Postarajte se za telesne potrebe svojih bližnjih i njihova zahvalnost će srušiti prepreke i omogućiti vam da doprete do njihovih srca... Ovaj posao mogu da rade i žene kao i muškarci... One mogu u porodicama da učine ono što muškarci ne mogu: da obave posao koji se tiče unutrašnjeg života porodice. One mogu da se srode sa srcima do kojih muškarci ne bi mogli da dopru. Takav nam je rad potreban. Diskretne i skromne žene mogu da objasne istinu ljudima u njihovim domovima. Tako objašnjena Božja reč biće slična kvascu pa će se cele porodice obraćati...

U domaćem krugu, pored ognjišta svog suseda, pored bolesničke postelje, možete mirno da čitate Bibliju i da progovorite koju reč o Isusu i istini. Tako će biti posejano dragoceno seme koje će niknuti i doneti plod...

Treba da se obavi misionarski posao na mestima koja mnogo ne obećavaju. Misionarski duh treba da prožme naše duše, da nas pod-

stakne da dopremo do društvenih slojeva do kojih nismo nameravali da stignemo, da primenimo metode i da stigenmo do mesta o kojima uopšte nismo razmišljali. Gospod ima svoj plan za sejanje evanđeoskog semena. Ako budemo sejali po njegovoj volji, stići ćemo do hiljada ljudi koji nikada nisu čuli za istinu.

Hiljade hiljada i deset hiljada puta po deset hiljada anđela čeka da saraduje s vernicima naših crkava u prenošenju svetlosti koju je Bog tako obilno izlio, da bi se ljudi mogli pripremiti za Hristov dolazak.

Naše sestre, mladi, ljudi srednjih godina i oni u poodmaklom dobu mogu da učestvuju u završavanju dela za ovo vreme. Kada budu radili prema prilikama koje im se pružaju, stećiće iskustvo od najveće vrednosti za sebe. Zaboravljajući na sebe, oni će rasti u milosti.

Pitanja za razgovor:

1. Koje principe evanđeoskog rada si ovde otkrio?
2. Šta konkretno treba da učinimo do sledeće subote?
3. Šta smo postigli od prošle subote?

Subota, 27. jul 2019.

SLUŽBA NAŠE DECE

Čitaj iz Biblije: 3. Jovanova, 3.i 4. stih

Deca su naše najveće blago. Zato smo pozvani da ih poučimo kako da izvrše zadatak koji im je Bog dao u ovom životu i da se pripreme za mesto u Božjem carstvu.

Školovati našu decu da budu vođe Crkve u budućnosti znači pomagati im da se već sada osećaju kao deo Crkve. Ona moraju da shvate da to nije samo Crkva njihovih roditelja, već i njihova Crkva. U njima treba da se razvije svest o pripadnosti.

Kako deca mogu da se uključe u službu pokazuje Samuilov primer. Duh proroštva kaže:

„U toku prve tri godine života proroka Samuila, majka ga je brižljivo poučavala da razlikuje dobro od zla. Svakim predmetom, kojim ga je okružavala, nastojala je da njegove misli usmeri prema Stvoritelju. Ispunjavajući zavet da će sina dati Gospodu, ona ga je teška srca prepustila brizi velikog sveštenika Ilija, kako bi se vežbao da služi u Božjem domu. Premda je Samuilo svoju mladost proveo u Svetilištu u kojem je služio Bogu, on nije bio oslobođen zlih uticaja

grešnih primera. Ilijevi sinovi se nisu bojali Boga niti su poštovali svoga oca. Ali, Samuilo nije tražio njihovo društvo niti išao njihovim zlim putevima. Njegovo rano vaspitanje učvrstilo je u njemu odluku da sačuva hrišćansko poštenje. Kako je Ana bila nagrađena! I kako nas njen primer hrabri na vernost!“

Nije li ovo primer svima nama? Svoju decu treba da vežbamo da služe dok su još mala. Duh proroštva naglašava:

„Ne može se dovoljno istaknuti važnost ranog vaspitanja dece. Pouke koje dete nauči u toku prvih sedam godina života oblikuju njegov karakter više od svega što će naučiti u godinama koje slede.“

Duh proroštva nas dalje savetuje:

„Dajte svojoj deci Božju Reč kao temelj svekolikog njihovog vaspitanja i obrazovanja.“

Isus je prepoznao važnost službe koju deca mogu da obave, pa se duboko interesovao za njih. Ali, kao i mnogi crkveni službenici danas, Isusovi učenici su službu dece smatrali nevažnom u tolikoj meri da su čak ukoravali one koji su svoje mališane dovodili Hristu. Možda bi trebalo opet izgovoriti iste reči koje je Isus u ono vreme izrekao: „Pustite decu neka dolaze k meni; ne branite im, jer je takvih carstvo Božje!“ (Marko 10,14) Drugom prilikom je rekao: „Gledajte da ne prezrete jednoga od malih ovih, jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mojega nebeskoga.“ (Matej 18,10)

Naša deca danas mogu da imaju važnu ulogu u službi propovedanja evanđelja. Vežbajte ih u tome danas, da biste sutra prikupili bogate plodove!

Porazgovarajte u razredima:

1. Kako deca mogu da svedoče?
2. Načinite plan kako i ko će da pomogne deci u tome!

Subota, 3. avgust 2019.

NAŠ ZADATAK I NAŠA LESTVICA VREDNOSTI

Robert S. Folkenberg, predsednik Generalne konferencije, kaže:

„Čini mi se da se sve oko nas bori za naše vreme i za našu snagu - naše porodice, naši poslovi i naša Crkva! Mnogima je želja da prežive postala jedina pokretačka snaga u životu.“

Usred sve te brojne vike još se čuje Božji tihi glas koji nas neumorno opominje i podseća da život nije samo borba za preživljavanje, da naš osnovni zadatak nije samo zarađivanje sredstava za život. Ovo je vreme kad se moramo pripremiti za večnost s Bogom.

Kada god osetim da je život postao previše užurban, primoravam sebe da zastanem i sam sebi postavim dva pitanja: „Šta je istinski važno u mom životu?“ i drugo: „Da li mi to što radim osigurava vrednosti koje smatram važnima?“

To nisu trenuci kada razmatram vrednosti koje upravljaju mojim životom i radom, već kad zastajem da ih *potvrdim* i vidim nije li me život naveo da ih zanemarim, da zaboravim svoju misiju.

U nadi da bi moje razmišljanje nekome moglo da pomogne, želim da s vama razmotrim pet vrednosti koje oblikuju moj život i rad:

1. *Lična zajednica s Bogom.* Bez nje ništa drugo zapravo ne vredi. Podsećam sebe da je Isus napustio nebesku slavu da bi se rodio među ljudima i umro na krstu kako bih ja, verom, *sada mogao da* imam sigurnost večnog života!

2. *Sve što jesam i što imam pripada Bogu.* Usred društva koje misli samo na sebe, molim se da bi moje reči i moji postupci stajali kao brana takvom svetovnom i kratkovidom razmišljanju. Bog želi da uspemo u životu. Ali za njega uspeh nije u tome da što više nago milamo i trošimo za ličnu udobnost, već da pomognemo drugima.

U moje davanje je uključeno i ono što vraćam Bogu. Ja Bogu vraćam desetinu kao znak da je sve što imam zapravo *njegovo*; da sam ja samo upravitelj *njegovih* dobara. Davanje desetine je ispit poslušnosti, a ne mera moje ljubavi. Svoju ljubav pokazujem darovima koje dajem iz zahvalnosti za obilje darova kojima me je On obasuo.

Osim toga, svest da pripadam Hristu podstiče me da odgovorno postupam s onim što mi je preostalo.

3. *Zajedništvo je važnije od organizacijskih struktura Crkve.* Nemojte me pogrešno shvatiti: strukture i pravila su važni za svaku organizaciju. Ali, moja životna filozofija je da je najvažnije graditi odnose s ljudima.

Šta to znači? Želim da kažem da mi prečesto provodimo toliko vremena starajući se oko struktura u Crkvi - za „svetlo i grejanje“ u crkvi - da često zaboravljamo da je struktura jednostavno oblik u kojem gajimo zajedništvo jedan s drugim i s Bogom. Što god u ime hrišćanstva teži da razori naše zajedništvo, bilo s Bogom ili s ljudima,

treba menjati, da slučajno cena koju plaćamo ne bi bila previsoka, da nas to ne bi stajalo večnosti!

4. Lična tumačenja nisu nam na korist. U toku godina ustanovio sam da je u savetu mnogih adventističkih hrišćana velika mudrost. To je pravo značenje odgovornosti koju imamo prema vernicima. Često čujem reči: „Ne slažem se s takvim stanovištem. Ne mogu ga prihvatiti!“ Ili: „Mislim da to što se traži nije u redu i ja ću učiti ili propovedati ono što ja mislim da je pravilno!“ U toku proteklih deset godina takvo ponašanje je postalo uobičajena pojava, posebno na području tumačenja Biblije.

To pokazuje da danas preovladava individualizam. Mnogi adventisti gaje takvo mišljenje pa zaključuju da imaju pravo da zanemare tradicionalna adventistička verovanja i da ističu svoja tumačenja. Nikada nisam pozivao na totalnu usaglašenost mišljenja. Ali visoko cenim savet mnogih mudrih glava.

5. *U porodici je snaga.* Verujem da su za mnoge nevolje u društvu krivi neskladni domovi i razorene porodice. Ni adventisti nisu imuni od takvog trenda. Razvodi braka u svetu i ekonomska nezavisnost bračnih drugova uneli su zabunu i u naše redove.

Voleo bi da postanemo imuni na svetovne uticaje koji nas podstiču da trošimo novac na ono što nema trajne vrednosti. I da ponovo visoko uzdignemo ideal braka i negujemo hrišćanski dom u kojem će se radati deca koja vole Boga, koja su spremna da žive u skladu s njegovim visokim zvanjem.

Ovo su moje osnovne vrednosti. A tvoje? Zašto ne bi sebi postavio pitanja: „Šta mi je zapravo važno u životu?“ i „Da li mi to što radim osigurava vrednosti koje smatram važnima?“

Porazgovarajte u razredima:

1. Šta su naši prioriteti u životu?
2. Kako da ih uskladim s lestvicom istinskih vrednosti?

Subota, 10. avgust 2019.

RADIO TALASI U SLUŽBI EVANĐELJA

Čitaj iz Biblije: Otkrivenje 18,1.

Najveći zadatak poveren Crkvi je propovedanje evanđelja celom svetu. Svoju Crkvu Bog nije ostavio bez sredstava da izvrši ovaj zadatak.

“Adventist World Radio“ (Adventistički radio u svetu) objavljuje evanđelje u mestima u kojima ne možemo da lično svedočimo ili propovedamo. AWR dopire i do zemalja u kojima preovlađuje islam, hinduizam i budizam. On dopire i do domova i sela u Kini i Indiji. AWR je glas Globalne misije.

Rezultati adventističke međunarodne radio-službe ne mere se brojem studija ili odašiljača, pa ni brojem sati emitovanja ni brojem jezika na kojima se emituje. Sledeći izveštaji pokazuju da Sveti Duh koristi AWR kako bi promenio život ljudi. Ovakva iskustva su vrlo česta:

Kristijan i Džon se ne poznaju, iako obojica žive u Libiji. Njihova imena navode na zaključak da nisu Libijci. Jedan bi se mogao smatrati Arapinom, a drugi je iz Gane. Pisali su nam tražeći da im pošaljemo Bibliju i lekcije Dopisne biblijske škole. U toj zemlji, neprijateljski raspoloženoj prema hrišćanstvu, nema crkava, ni propovednika, ni Biblija. Ali, svakoga dana u Libiji se posredstvom AWR-a propoveda radosna vest o spasenju u Hristu.

I od zatvorske ćelije u Kamerunu do obora s kamilama u pustinji Sahare radio preobražava živote stotina hiljada. Job je bio osuđen na doživotnu robiju zbog ubistva. U svojoj ćeliji čuo je poziv Svetoga Duha koji je tako temeljno izmenio njegov život da ga je predsednik države pomilovao, pa je danas slobodan čovek.

Ezekiel je nekada bio musliman kao i većina stanovnika Nigera. Nalazio se u pustinji, na peščanim dinama Sahare, kada ga je preko emisije AWR-a Sveti Duh pozvao u propovedničku službu. U to vreme nije bilo adventista u Nigeru, a danas je bogomolja u Niameu suviše mala da primi vernike koji se brzo umnožavaju.

„Adventist World Radio“ je u proteklih dvadeset godina objavljivao istinu o drugom Hristovom dolasku. Od jedne radio stanice u Portugaliji, kojoj smo plaćali po satu emitovanja, AWR je postao pravi svetski radio koji na više od 30 jezika šalje poruke evanđelja iz mesta kao što su ostrvo Gvam (Guam) na Pacifiku, iz Novosibirskaja u Sibiru, iz Italije, Slovačke, Kostarike i Gvatemale.

Neki se pitaju zašto trošimo vreme, trud i novac za takve poduhvate. Zato što verujemo da će radio talasi stići tamo gde neće moći da stigne nijedan propovednik, evanđelista, pa ni vernik. Na primer, znamo za najmanje četiri pastora iz neadventističkih crkava koji redovno traže naše tekstove i časopise kako bi dobili ideje za svoje propovedi. AWR je od Boga određeno oruđe kojim se evanđeoska vest objavljuje po celome svetu.

Da li postoji mogućnost da i u vašem mestu koristite LOKALNI RADIO za zdravstvene, društvene, ili religijske programe? Ako je moguće, organizujte taj posao!

Molite se za radio u svetu i u našoj Uniji!

Subota, 17. avgust 2019.

ŠTA JE ZA TEBE VAŽNO U ŽIVOTU?

Čitaj iz Biblije: Evandjelje po Mateju 13,44.

Da li si ikad pozeleo da nađeš neko blago? Da imaš neograničena sredstva, dovoljno novca u banci da ostvariš svaku svoju želju? Da imaš bogate prijatelje na visokim položajima?

Samuel je imao takav položaj. 1950-tih godina bio je jedan od najbogatijih vlasnika deonica u Kairu. Kao sinovac aleksandrijskog biskupa školovao se u jednoj od najboljih katoličkih škola. A onda je počeo da zarađuje. Društvene veze pomogle su mu da postane prijatelj članova egipatske kraljevske kuće. Život je mnogo obećavao. Oženio se i dobio dve kćerke.

Ali, prilike su se uskoro promenile. Kraljevska porodica je morala da napusti zemlju. Samuelovo bogatstvo konfiskovala je država, a on sam bio je prinuđen da pobegne u Englesku. Posle mnogo teškoća uspeo je da se nastani u Londonu. Tu se zaposlio u jednom preduzeću koje se bavilo prodajom uglja. Njegova deca su krenula u školu, a on je počeo novi život, premda je ostao bez onoga što je smatrao neophodnim za pravi život.

Jednoga dana se u njegovom poštanskom ormaru našao prospekt koji je pozivao na evangelizaciju. U prospektu su bile navedene teme koje obrađuju velika životna pitanja. Zainteresovan, Samuel je sledeće nedelje uveče došao u Evandeoski centar. Vest koju je slušao duboko ga je dirnula, pa je o njoj pričao svojoj supruzi. Međutim, ona nije pokazala nikakvo interesovanje.

„Zašto gubiš vreme na tim predavanjima? Ima poslova koje treba da obaviš kod kuće!“ - govorila mu je. Kada se počeo braniti odgovorila je da nema vremena za postavljanje nekakvih životnih prioriteta. Ali, Samuel se nije obeshrabrio. Nastavio da dolazi na predavanja. Njegov život je krenuo u drugom smeru. Ubrzo nije dolazio samo nedeljom već i subotom. Onda je pozeleo da se krsti.

Međutim pojavio se jedan veliki problem. Samuel je četrdeset puta dnevno vadio svoj zlatni upaljač i uživao u dimu. Osećao je da mu predstoji borba. A i njegova žena je to osetila. Počela je da ga zadirkuje kako nije u stanju da ostavi pušenje.

Evandelisti i propovednici posetili su jedno veće njihov dom da bi porazgovarali o krštenju. Samuelova supruga je iskoristila priliku da zakopa njegove nade. „Moj suprug se ne može pridružiti vašoj Crkvi - on puši!“ Samuel je znao da je na pragu krize. Evandelisti je kleknulo s njime i molio se za pobjedu nad cigaretom.

Dve nedelje posle toga Samuel se pridružio Božjem narodu. Njegova žena je s podrugljivim izrazom na licu prisustvovala krštenju. Ostala je tvrdoglavo pri odluci da ne sledi svoga muža, ali nije mogla da porekne da je on sada postao drugi čovek, istinsko Božje dete.

Samuel je našao pravo blago koje Isus daje onima koji se njemu predaju. U sledećih dvadeset i pet godina, sve do svoje smrti, verno je sledio put istine. Video je prave vrednosti u životu i odlučio da ukloni sve što bi mu se isprečilo na putu ka večnom životu. Kao nekada Mojsije, i on je držao „sramotu Hristovu... za veće bogatstvo od blaga egipatskog, jer je gledao na platu“ (Jevrejima 11,26).

Porazgovarajte u razredima:

1. Šta smatraš važnim u svom životu?
2. Kako da pomognemo prijateljima da pobjede poroke?
3. Molite se za strpljenje i za ljubav prema onima za koje radite!

Subota, 24. avgust 2019.

IMAŠ LI SVEST O PRIPADNOSTI?

Pročitaj iz Biblije: Evandjelje po Marku 3,34.35.

Svaki čovek ima potrebu da pripada, bilo porodici, nekoj grupi ili Crkvi. Pripadnost je istinska potreba. Ali, kada se radi o pripadnosti Crkvi, mnogi imaju problema. Crkva ih privlači i odbija. Mnogi propovednici moraju da razgovaraju s vernicima koji ne razumeju ove suprotne težnje prijatelja. Oni nastoje da im pomognu da shvate svoje stanje i onda se mole Bogu da im pomogne da se oslobode misli kojima nema mesta u životu hrišćanina.

Ako su vas ikada mučila pitanja povezana s pripadnošću, onda niste sami. Mnogi se bore s tim istim problemom. Postoji sedam najčešćih izgovora koji se čuju s tim u vezi:

1. Ne želim da budem član ove mesne crkve, jer ne znam kako ću dugo ostati u ovom kraju.

2. Iako dolazim na bogoslužjenje, želim da ostanem vernik druge mesne crkve. Ne želim da ih razočaram.

3. Bio sam nekada vernik, ali sam stekao loše iskustvo; ne bih to hteo da ponovim.

4. Ne mogu da živim u skladu sa zahtevima Crkve; zato ne želim da budem formalista.

5. Sviđa mi se ova mesna crkva, ali ne znam hoću li se ugodno osećati u nekoj drugoj mesnoj crkvi ako se budem preselio. Zato ne želim da budem vernik ove crkve.

6. Ako budem pristupio crkvi, bojim se da ću se odreći neke svoje slobode u Hristu.

7. Volim Hrista, ali vidim u crkvi nešto sasvim drugo. Ljudi koji tako misle, kažu: „Isus, da, Crkva, ne!“

Kako da razvijemo svest o pripadnosti Crkvi kod onih koji je nemaju?

1. *Potrudite se da u mesnoj crkvi stvorite toplu atmosferu.* Ako vernici osećaju da u crkvi vlada topla atmosfera, da se u njoj svi ugodno osećaju, oni će osetiti da je to sredina kojoj pripadaju. Crkva treba da osigura mogućnosti da se vernici okupljaju i posle bogoslužjenja, kako bi se upoznali i družili. To razvija društvenu svest, stvara uslove za duhovno rasteenje.

2. *Pomozite vernicima da cene priliku da budu vernici i da osećaju da ih Crkva ceni kao vernike.* Svaki vernik obraćenjem postaje sastavni deo Hristovog tela. Crkva može da pomogne da se vernici osećaju dragocenim delovima crkvene porodice. Ova svest se može produbiti ako prepoznate darove i sposobnosti vernika i pomognete im da ih koriste za izgradnju Crkve.

3. *Pomozite vernicima da postanu svesni da je pripadnost Crkvi nešto dragoceno i da se zato plaća žrtvom.* Neki hrišćani nisu spremni da plate cenu pripadnosti. Međutim, pridružiti se organizaciji kojoj je krst simbol, a žrtvena smrt središte, mora da bude skupo. U pobeđi će učestvovati samo oni koji danas učestvuju u stradanju. Novozaletni hrišćani su plaćali cenu pripadnosti, a moramo je plaćati i mi.

Prema tome, vernik se trostruko obavezuje: Isusu Hristu kao Gospodararu i Spasitelju, grupi ljudi s kojom se kao vernik poistovećuje, i radu na koji nas je Isus pozvao.

Svi adventisti su svesni da pripadaju Božjoj crkvi. Propovednici, crkvene vođe i vernici mogu zajedno da rade na tome da se stvo-ri atmosfera staranja u crkvi, da se kod vernika oformi uverenje da su potrebni crkvi i svest da se mora platiti cena pripadnosti. Nije li prednost što možemo pripadati Božjoj porodici?

Porazgovarajte u razredu:

1. Koje izgovore koriste vaši prijatelji da se ne krste?
2. Kako da rešimo te probleme?
3. Kako da u našem razredu stvorimo svest o pripadnosti Crkvi?

Subota, 31. avgust 2019.

KRŠTENJA U LAGOSU

Čitaj iz Biblije: Evanđelje po Marku 4,26-29.

Iako je prošlo već 4 godine, dvadeset i šesti mart 1994. godine pam-tiče se kao istorijski događaj u adventističkoj Crkvi u Nigeriji. Bog je marljivim vernicima u gradu Lagosu dao 300 novih sestara i braće. Evo kako je sve to počelo.

Mesec dana pre toga, dva propovednika odlučila su da zajedno s malim grupama vernika i prijatelja Subotne škole organizuju pro-povedanje evanđelja u gradu Lagosu. Zakazali su sastanak sa svim vođama Subotne škole i Odeljenja za evanđeoske aktivnosti vernika. Ovi su prihvatili njihovu zamisao i aktivnosti su otpočele.

Održani su seminari za osposobljavanje vernika. Podeljene su lek-cije za proučavanje Biblije. Pre serije evanđeoskih propovedi u svim crkvama održani su sastanci za probuđenje. Vernici su posećivali do-move svoje rodbine i prijatelja. Svaka grupa je imala svoje područje. Pre svakog izlaska na posao vernici su se usrdno molili, kao i posle povratka. Pastor David Njekvere, evanđelista u Uniji, pažljivo je iza-brao i uvežbao grupu vernika koji će držati kratke propovedi i davati biblijske časove. Svaka grupa postavila je svoj cilj: dva krštenika.

Posle samo mesec dana rada, Crkvi je krštenjem pristupilo više od 300 novih vernika. Uz pomoć Svemogućega neke grupe su dovele deset, a druge zadobile 20, 25, 30, pa čak i 40 novih vernika. Sve gru-pe u gradu ostvarile su i premašile svoj cilj.

Hvala Bogu za grupe u Subotnoj školi! Svi bismo se mogli složiti s ovim rečima Duha proroštva:

„Kada bi se hrišćani udružili da rade kao jedan, napredujući kao jedan, pod vodstvom jedne Sile, da ostvare jedan cilj, oni bi pokrenuli svet.“ (9T 221)

Porazgovarajte u razredima:

1. Kako napreduje rad u razredima, imamo li rezultata?
2. Šta smo konkretno postigli?
3. Šta treba da se popravi?

Subota, 7. septembar 2019.

„... JER JE SVE MOGUĆE BOGU!“

Čitaj iz Biblije: Evanđelje po Marku 10,27.

U Austriji ima mnogo mesta u kojima žive samo po dva ili tri naša vernika, ali nemaju ni crkve ni dvorane u kojoj bi mogli da održe evangelizaciju, piše brat Ernest Pala, koordinator u Odeljenju crkvenih službi u Uniji crkava u Austriji.

U toku tri godine i u različitim akcijama grupe „Maranata“ naučili smo od Gospoda i jedni od drugih kako da u takvim prilikama propovedamo evanđelje. Na kraju je organizovana grupa od šezdesetak vernika - neoženjenih-neudatih, roditelja i dece - koji su 1992. i ponovo 1993. proveli letnje praznike u mestu Cel am Zee. U toku samo nekoliko dana ova grupa je 1993. godine posetila više od dve stotine domova, a među njima i one koji su zatražili besplatnu Bibliju ili lekcije Dopsne biblijske škole. U toku tog vremena vernici u mnogim crkvama u Austriji, pa i u Nemačkoj, naučili su kako da ispričaju svoje lično iskustvo s Isusom, da se mole i da počnu da proučavaju Bibliju sa zainteresovanim osobama.

Jedna udovica četrdesetih godina, vlasnica luksuznog hotela u poznatom skijaškom centru, i njena jedanaestgodišnja kćerka željno su upijale istinu o Isusu. Upitali smo ovu gospođu zašto nam je poslala poziv. Ona je odgovorila: „Upitala sam svog sveštenika i on je rekao da to učinim.“

Kao i mnogi drugi u tom kraju i ova gospođa proučava Bibliju s našom biblijskom učiteljicom. Međutim, jednoga dana ju je na župnom savetu sveštenik upozorio da više ne bi trebalo da proučava Bibliju s tom „sektom“. No, javila se jedna druga gospođa i rekla: „I ja proučavam Bibliju i ne mogu da razumem zašto ne bi trebalo da

je proučavamo. Biblija nam otkriva Božju poruku za nas!“ Obe su nastavile da proučavaju.

U proleće 1994. odpočeli smo s akcijom Globalne misije u Gra-dišću. Punih četrdeset godina adventisti su nastojali da osnuju crkvu u ovoj provinciji. U 31 hiljadu domova poštom smo poslali narudžbenice za lekcije Dopisne biblijske škole i time pokrili polovinu celog područja. I ovog puta je grupa od trideset i pet vernika provela uskršnje praznike u tom području da bi ohrabrila tri naše porodice koje tamo žive i uspostavila kontakt s oko stotinu zainteresovanih. Šezdeset i pet osoba je izrazilo želju da prima lekcije DBŠ. Počeli su da proučavaju u domovima naših vernika s tog područja.

Mesec dana posle toga oglasio se katolički sveštenik i preko radija deset minuta upozoravao narod da izbegava svaki kontakt s adventistima. Ali, niko ne može da zaustavi Božje delo, kada se predani vernici, zajedno sa svojim propovednikom, prihvate posla. Ovakav način rada vrlo je uspešan ukoliko postoje osobe koje će nastaviti da rade. Čim okupimo prijatelje, mi osnivamo mesne crkve i tako osiguravamo zajedništvo i zadovoljavamo duhovne potrebe novih vernika.

Porazgovarajte u razredu:

1. Koja tri načela su oživotvorili vernici u Austriji?
2. Šta bismo od toga i mi mogli da ostvarimo u našim krajevima ?
3. Šta smo postigli u radu od prošle subote do danas?

Subota, 14. septembar 2019.

SNAGA ZA USPEH

Uvek kada razgovaramo o Globalnoj misiji na um mi dolazi tekst iz Evanđelja po Mateju 28,18-20, piše pastor Nlo, pomoćnik sekretara za crkvene službe u Afro-indijskookeanskom odeljenju Generalne konferencije. Ove reči ne samo da odišu snagom, već su i vrlo značajne za nas. Zašto? U tom svom oproštajnom govoru Hristos nam je poverio zadatak, odredio teritoriju, pokazao način na koji treba da radimo i udelio nam blagoslove svoje prisutnosti. Razmotrimo ovaj tekst reč po reč!

U osamnaestom stihu Hristos kaže svojim učenicima da mu je dana sva vlast. Dakle, Hristos danas ima svu vlast koju je imao pre nego što je došao na našu Zemlju.

Devetnaesti i dvadeseti stih kažu da nas je Hristos ovlastio da idemo i da poučimo sve narode. Svaka zemlja treba da bude uključena, svaka osoba dostignuta. Svaki narod, svaki dom i svaka osoba moraju da čuju radosnu vest i da vide Hrista. Osim toga, Hristos nam kaže šta i kako da govorimo. On nas uverava u svoju prisutnost. Učenici treba da govore sve što im je Hristos zapovedio. Ništa ne sme da se izostavi. Vernici treba da se osposobljavaju da koriste svoje sposobnosti, posmatrajući, birajući i prihvatajući Hrista kao svog Učitelja, Gospoda i Spasitelja.

U dvadesetom stihu nalazimo obećanje: „Ja sam s vama u sve dane!“ Nas šalje svemoćni Isus. On nam daje snagu i ostaje s nama dok svedočimo i dok delimo drugima blagoslove koje smo sami primili. On ide ispred nas, pored nas, iza nas, okružuje nas, dajući nam snagu da mislimo i činimo ono što je pravo, da razlikujemo zlo od dobra i učimo druge onome što je pravo.

Hristos nam svojom čudotvornom silom daje uspeh u svedočenju. Veruješ li da On to može da učini i s tobom? Zašto ne pokušaš? Zašto se verom ne uhvatiš za njegovu ruku? Za Hrista nema planine na koju ne bi mogao da se popne s tobom, nema tereta koji ne bi mogao da ponese s tobom, nema zida koji ne bi mogao da ukloni pred tobom, nema srca koje uz tvoju saradnju ne bi mogao da promeni. Mi s njime možemo da srušimo zidove izolacije, otuđenosti i segregacije. On je u stanju da ukloni zidove nacionalizma, rasizma, šovinizma i svih drugih zlih „izama“. Onaj čije je ime Pobjeda vodiće nas ka uspehu. Veliki Ribar će učiniti da budemo uspešni ribari ako mu to dozvolimo. Hoćemo li?

Razgovarajte u razredima:

1. Koja četiri pravila o radu nam je Isus ostavio?
2. Kako da pristupimo drugim narodima?

Subota, 21. septembar 2019.

KAKO DA OSNUJEMO NOVU MESNU CRKVU?

Kada je poslao apostole da svedoče, Isus im je dao vrlo jednostavna uputstva za rad: Trebalo je da svoje napore usmere na one koji odgovaraju na poziv, da radosnu vest objavljuju onima koji hoće da slušaju.

Ako Crkva želi da delotvorno radi u svojoj društvenoj sredini, i ona mora da prihvati taj isti program svedočenja. Evo nekoliko smernica koje će nam pomoći da naši napori budu uspešni:

1. Svedoči onima koji pokazuju interesovanje.
  2. Posluži se delotvornom taktikom.
  3. Koristi se velikim potencijalom malih grupa u Subotnoj školi.
  4. Provedi neko vreme pažljivo razmatrajući potrebe svoje društvene sredine.
  5. Temeljno obradi određeno područje.
- Nastavak sledeće subote.

Subota, 28. septembar 2019.

KAKO DA OSNUJEMO NOVU MESNU CRKVU? - NASTAVAK

Prošle subote raspravljali smo o Hristovom metodu propovedanja evanđelja. Osnovno pravilo propovedanja glasi da treba govoriti onima koji hoće da slušaju! Drugo pravilo glasi da propovedanje mora da bude jednostavno i prilagođeno mogućnostima slušalaca. Danas nastavljamo isto razmišljanje:

6. Organizuj seminare za osposobljavanje vernika da svedoče. Posle svakog izlaska na rad, sastanite se da razmenite iskustva.
7. Svojim propovedanjem zadovoljavaj potrebe ljudi.
8. Nastoj da s ljudima uspostaviš dodir na njihovom nivou. To je ključ za otvaranje vrata uspeha u radu.
9. Budi pažljiv kao slušalac. Tako ćeš dobiti vredne informacije koje ti mogu pomoći u službi.
10. Uvek stavljaš Hrista na prvo mesto.
11. Unapred pažljivo planiraj svaku aktivnost! Planiraj sledeći korak!

Kada se budemo ozbiljno prihvatili službe drugima, ona će predstavljati blagoslov za ljude, obogaćenje za porodicu, učiniće boljom sredinu u kojoj živimo i istinski svedočiti za Hrista ovome svetu. Služenje drugima je dokaz prave vere i najbolje sredstvo da ljude privučemo Hristu.

Porazgovarajte u razredima:

1. Kakve rezultate je tvoja grupa postigla u poslednjem tromesečju?
2. Šta se u radu pokazalo kao nekorisno, a šta je donelo rezultat?
3. Napravite novi plan!

IV tromesečje

Subota, 5. oktobar 2019.

ŠTA JE EVANGELIZAM?

Marko 5,19.20.

Viljem Templ dao je definiciju evangelizma. „Evangelizirati znači tako prikazivati Isusa Hrista u sili Svetog Duha da ljudi preko Njega dolaze Boga, zatim da prihvate Hrista kao svog Spasitelja i služe mu kao svom caru u zajedništvu Njegove crkve.“ Reč je o tome da vernici prenose radosnu vest o Spasitelju onima koji Ga ne poznaju. Da li je to i naša definicija evangeliziranja?

Razmotrimo nekoliko stavova u pogledu evangeliziranja.

1. Evangeliziranje nije isto što i misija. Misija obuhvata celi svet, a evangeliziranje moju neposrednu okolinu.

2. Evangeliziranje uvek dovodi ljude u zajedništvo onih koji su takođe pronašli živog Boga kroz Hrista.

3. Evangeliziranje nije sistem. Evangeliziranje je dovođenje ljudi licem u lice sa tom osobom, a to se ne može učiniti sistemom.

4. Evangeliziranje nije dopunska delatnost. Evangeliziranje je iznošenje radosne vesti o onome šta je Bog učinio za sve nas. To je sveta dužnost svakog obraćenog hrišćanina.

5. Evangeliziranje nije zadatak samo rukopoloženog propovednika ili propovednika. Svaki vernik treba da bude Hristov svedok i da ulaže ozbiljne napore na pridobijanju duše za Hrista. Evangeliziranje je dovođenje ljudi u spasonosni odnos sa Hristom.

7. Evangeliziranje nije ljudska propaganda. Evangeliziranje je delotvoran iskaz Božje ljubavi u grešnom svetu.

Porazgovarajte u razredima:

1. Kako tvoj razred definiše evangelizam?
2. Šta to praktično znači?
3. Napravite plan do sledeće subote i definišite plan razreda za ovo tromesečje i predajte vođi misionstva u crkvi.

Subota, 12. oktobar 2019.

DA LI JE PRVIM HRIŠĆANIMA BILO LAKO DA SVEDOČE

Matej 10,16.

Prvi hrišćani su imali određenih prednosti, ali i teškoća u svedočenju. Pogledajmo malo gde je ključ njihovog uspeha:

1. Bili su to novprpđeni ljudi, tako da je njihov karakter svedočio o njihovoj službi.

2. Bili su osvećeni Svetim Duhom i poslušni Isusovoj zapovesti.

3. Ti ljudi su našli blago i želeli su da i drugi saznaju za njega. Bili su zapaljeni ljubavlju prema Isusa Hrista i delili su to oduševljenje sa drugima. Često su govorili: Dođite i pogledajte onoga koji mi je rekao sve što sam učinila; ili: Našli smo Mesiju - dođite i pogledajte. Bili su svedoci i tako su se ponašali.

4. Imali su očiglednu međusobnu ljubav koja se ispoljavala na delu. To je privlačilo ljude k njima, a ta ista ljubav ih je i motivisala da idu drugima. Ta ista ljubav ih je i održala u zajednici sa Hristom i jedne sa drugima.

5. Bili su puni Svetog Duha. Isus im je obećao da će im poslati silu Svetog Duha i da će tada biti Njegovi svedoci u celom sveta.

Porazgovarajte u razredu:

1. Koje su naše prednosti i prepreke danas za propovedanje evanđelja?

2. Šta nam nedostaje u odnosu na apostole da bi uspešno propovedali evanđelje.

3. Šta konkretno da uradimo da bi se približili apostolskom idealu. Molite se zato i dogovorite plan akcije.

Subota, 19. oktobar 2019.

KVALITETAN CRKVENI ŽIVOT

Matej 10,7.8.

Kako su živeli prvi hrišćani? Vrlo često stav vernika najveći problem evangeliziranja. Crkva predstavlja glavni kamen spoticanja velikoj većini prijatelja. Jer kad dodju problem može biti način na koji će ih Crkva prihvatiti i brinuti o njima? Mnogi kažu: Bog da, Crkva ne! Da li je to iskustvo vaše crkve?

Pogledajmo crkvu u Antiohiji gde je hrišćanstvo postalo svetska religija. Antiohija je postala prvi evropski mostobran hrišćanske misije.

1. Bila je to crkva koja se oslanjala na službu svakog vernika. (Dela 11,19.20)

2. Bila je to crkva koja se brinula

- Brinuli su se za nove vernike. (Dela 11,23)

- Brinuli su se za gladne i siromašne. (Dela 11,28-30)

- Brinuli su se za one koji nisu nikad čuli za evanđelje. (Dela 11,26)

3. Bila je to crkva u kojoj je zajedništvo bilo stvarno. (Dela 13.1)

4. Bila je to crkva živog bogoslužjenja (Dela 13,2)

5. Bila je to crkva vizije. (Dela 13,3.4)

6. Bila je to crkva gde se planski proučavalo. (Dela 11,26)

7. Bila je to hristocentrična crkva. (Dela 11,26)

Pitanja za diskusiju:

1. Istražite svaki princip službe antiohijske crkve.

2. Šta od ovog vaša mesna crkva radi, a šta ne?

3. Šta vaš razred može da učini u ostvarenju principa antiohijske crkve?

Subota, 26. oktobar 2019.

OBLIK NJIHOVE PORUKE

Dela 9,6.

Hrišćanski svet zastupa dva različita stava. Jedna grupa naglašava samo važnost propovedanja vandeļa, svima. Druga naglašava čašu hladne vode u Hristovo ime. Socijalno i duhovno evanđelje nisu alternative: one idu zajedno. (Dela 10,38)

Šta je bila glavna misao apostolskog propovedanja? Oni su svedočili o Isusu. Svedočenje je utemeljeno na tome šta sam video, čuo i iskusio. Znači, Hristos je bio centar njihovog propovedanja. (Dela 8,5.35)

Prema zapisu u Delima 9, četiri su elementa Savlovog obraćenja važna za sve nas. Svako obraćenje sastoji se iz sledećih elemenata: 1. Doticanje do savesti (Dela 9,4)

2. Rasvetljenje uma. (Dela 9,5)
3. Pokretanje volje. (Dela 9,6)
4. Promena života. (Dela 9,15)
5. Novoobraćenom je potrebno društvo hrišćana. (Dela 9,19)
6. Svedočenje za Hrista. (Dela 9,20)
7. Rast novoobraćenog (stih 22).
8. Spremnost za žrtvu. (Dela 9,21.23)
9. Napunjen Svetim Duhom. (Dela 9,17)

Pitanja za diskusiju:

1. Da li ove principe obraćenja vidimo u svom životu?
2. Da li ove principe primenjujemo u radu sa ljudima?
3. Kako da konkretno sprovedemo ove principe u toku sledeće sedmice?

Subota, 2. novembar 2019.

ŠTA GOVORIŠ?

Dela 8,4.

Kada svedočimo o čemu govorimo? U Delima apostolskim vidimo da se javlja 5 elemenata koji nam omogućuju da steknemo dobru sliku o obliku njihovog propovedanja. Istražimo te principe.

1. Naglašavali su reč. (Dela 8,4.; 19.5.10.)

To je bilo toliko naglašeno da Luka, želeći da razumemo kako se Crkva širi, kaže da reč raste. (Dela 6,7; 8,14; 13,44; 19,20) Nije čudo što je to dvanaestorici bilo najvažnije (6,4), a to su preporučivali i svojim obraćenicima. (20,32) Čovek veruje zato što ga reč vodi veri (8,4) Postaje li neko hrišćaninom? Taj prima reč (17,11) Božja reč je primarno sredstvo posredovanja u širenju radosne vesti. Koliko mi posvećujemo proučavanju i propovedanju Reči.

2. Apostoli su dgovalali na potrebe ljudi.

Vest koju su propovedali uvek je bila odgovor na njihove potrebe. Pogledajmo Filipovo ophođenje sa uškopljenikom koji je u potrazi za smislom. (Dela 8,30)

Ljudi imaju fizičke, psihičke i duhovne potrebe. Da li kao crkva i pojedinci zadovoljavamo ljudske potrebe. Od toga zavisi uspešnost naše vesti i zadobijanja ljudi.

3. Govorili su o ličnosti. Nijedna životna filozofija nije zarobila njihov um, već živa ličnost Isusa Hrista. Njega su propovedali. Potpuno su se usmerili na Isusovu ličnost. Isus - koji može da umiri uznemirenu savest (13,39), onaj koji može da ispuni prazan život, (2,38), da vrati zdravlje uzetome (16,18) ili da izbavi mornare iz oluje (27,21). Martin Luter je jednom rekao da: „Kao što prilazimo kolevcu da bismo pronašli dete, tako dolazimo Svetom pismu da bismo pronašli Hrista.“ Isusova ličnost privlači ljude, ona ih menja i dovodi Bogu. Jesmo li zaboravili na Hrista u našem propovedanju? Mislim da nam je tu potrebno pokajanje.

4. Šta su govorili o Isusu?

a/ Govorili su o čoveku Isusu. (Dela 2,22)

b/ Govorili su o Isusu raspetom. (2,38; 20,28)

c/ Govorili su o vaskrselom Isusu. (2,32)

d/ Govorili su o Isusu vladaru. (2,34)

e/ Govorili su o Hristovoj svakodnevnoj prisutnosti. (2,33)

5. Očekivali su odaziv ljudi na njihove pozive. (Dela 2,38; 16,31)

Porazgovarajte u razredu:

1. Koliko je Reč prisutna u našem propovedanju?

2. Šta praktično znači zadovoljavati ljudske potrebe?

Koje su potrebe ljudi oko vas?

3. Šta govoriti o Isusu?

4. Da li trebamo da očekujemo odluke ljudi i kako da ih podstaknemo da ih donose?

Subota, 9. novembar 2019.

STARANJE ZA OBRAĆENIKE

Dela 2,42

Čitajući Dela apostolska prvo što nam pada u oči jeste veliki broj obraćenika, ali pažljivim proučavanjem primetićemo da je istaknuta velika briga za te iste obraćenike. Vernici su bili kršteni, a zatim su ostali u apostolskoj nauci i zajedništvu, lomljenju hleba i molenju. To je princip rada kojega treba da se držimo i danas. Staranje o novoobraćenima je isto tako važno kao i rođenje. Ako se detetu ne posvećuje pažnja, ono će umreti od gladi. Pogledajmo neke principe rada prve crkve sa novoobraćenima.

1. Krstili su novoobraćenike. Predanje Hristu, krštenje vodom i primanje Svetog Duha bile su tri strane iste stvarnosti - uvođenja u hrišćanski život.

2. Ostaše u nauci apostolskoj. To znači da su mnogo proučavali Reč, da je postojalo sistematsko proučavanje. Sveto pismo je životno važno za rast hrišćanina i zato je potrebno da imaju stalno zajednicu sa Pismom. Možemo li mi organizovati sistematska proučavanja, se-rije po domovima ljudi i u crkvi?

3. Stvorili su zajedništvo. Princip postupanja prema vernicima je bio: „Bili smo među vama blagi, kao majka koja s ljubavlju neguje svoju decu“. (1. Solunjanima 2,7) To zajedništvo je bilo svakodnevno. Božji narod se sastajao u crkvi i preko nedelje. Treba osigurati prilike za neformalnu zajednicu vernika, naročito onih koji imaju neadventiste u svojim kućama. Druženje sa starijim vernicima će ohrabriti novokrštene. To druženje mora obuhvatiti sve vernike i sve prijatelje.

4. Molili su se. (Dela 2,42.) Crkva je dom molitve.

U molitvama su se obilato služili Psalmima. (26. stih). Jednostavno su iznosili svoje potrebe. Tražili su hrabrost za odvažno svedočenje za svog Gospoda i da njegova sila bude prisutna među njima. (29 stih)

5. Svetkovali su večeru Gospodnju. Dela 2,42. Prvi Hrišćani su lomili hleb u crkvi i po kućama, što je stvaralo predivno međusobno zajedništvo i zajednicu sa Hristom.

Pitanja za diskusiju:

1. Da li imate organizovana podučavanja novokrštenih i šta možete uraditi da bi se to organizovalo?

2. Kako stvoriti zdravo zajedništvo u crkvi? Šta vi možete učiniti u tom pravcu?

3. Šta učiniti da se reformišemo u ličnoj molitvi, javnoj i zajedničkoj?

Subota, 16. novembar 2019.

MOTIVI APOSTOLSKOG SVEDOČENJA

Dela 1,8.

Šta je pokrenulo Varnavu da proda svoje imanje i preda se službi Gospodu i ljudima? Šta je pokrenulo Petra da postane veliki misionar? Šta je pokrenulo Savla iz Tarsa da postao doživotni evangelizator, misionar, apologeta, strateg i mučenik za Isusa koga je nekada žestoko odbijao? Zašto su svi oni ulagali toliko truda?

Mora da za to postoje jaki motivi. Evo nekoliko:

1. Pokretala ih je Božja ljubav. Bog je ljubio ovaj svet da je i svog jedinog Sina dao za spasenje nas, grešnih ljudi.

2. Bili su poslušni Hristovoj zapovesti. U Mateju 28,18-20. čitamo Isusove oprostajne reči i veliki nalog Njegovim učenicima. Obećao im je svoju prisutnost do posletka i rekao im je IDITE. Oni su poslušali taj Hristov nalog?

3. Pokretao ih je Sveti Duh. (Dela 1,8)

Sveti Duh nas osposobljava da budemo misionari.

4. Pokretala ih je odgovornost. U 2. Korinćanima 5,20. govori se o hrišćaninu kao Hristovom poslaniku koji u Hristovo ime zaklinje ljude da se pomire s Bogom. Tu odgovornost imamo i mi. Mi smo Božji saradnici (1. Korinćanima 3,9)

5. Bog je izabrao nas i naoružao nas silom Svetog Duha da kao pomilovani grešnici govorimo drugim grešnicima o Bođjoj ljubavi. (1. Korinćanima 15,9.; Efescima 3,7-9)

6. Na rad ih su ih motivisale potrebe drugih.

7. Pokretala ih je radost iskupljenika. Prvi hrišćani su ustanovili da nema veće radosti od ove. (1. Sol. 1,5-6) Istu radost su osećali i obraćenici i misionari. (1. Jovanova 1,4)

Pitanja za diskusiju:

1. Šta nas motiviše za rad za Boga i bližnje?

2. Koja je naša odgovornost u propovedanju evanđelja?
3. Da li se planovi koje smo postavili za naš razred ispunjavaju?

Subota, 23. novembar 2019.

METODE APOSTOLSKOG RADA

Dela 5,42.

Današnja crkva ima metode i seminare ali postiže male rezultate. Nedostaje žara, posvećenosti i motivacije. Pogledajmo nekoliko metoda oprobanih u apostolskoj crkvi, koje može većina crkava da primeni u radu.

1. Svaki vernik Hristov svedok.

To je najveća razlika između njih i nas. Kod njih je odgovornost za svedočenje počivala na svakom pojedinom verniku. U Delima 8,1.4. čitamo da je svedočenje bilo spontano, prirodno i radosno. Ono što pokreće na rad nisu metod, nego sila koja deluje u srcu ljudi. Ta sila je Božja ljubav, sila Svetog Duha.

2. Svedočiti tamo gde se nalaziš.

Isus je rekao apostolima da trebaju početi od Jerusalima, upravo tamo gde su se nalazili.

3. Apostoli su išli su na jevrejske skupove. U Delima 13. dat nam je uzorak propovedanja na mestima gde se ljudi skupljaju.

4. Dom kao evangelizaciono mesto. Jasonov dom, (Dela 17,5) Justova kuća, 18,7) Filipov dom, (21,8) sve su to bila mesta za okupljanja ljudi iz susedstva. Okupljali su se radi molitve (12,12) ili radi duhovne zajednice. (20,7) Ponekad radi Gospodnje večere (2,46), ponekad je to bio sastanak radi propovedanja prijateljima, (5,42) ponekad prava evangelizacija, (28,17) a ponekad sastanak stvoren na licu mesta. (16,32.) Nekad su pronalazili kuću punu zainteresovanih koji su samo čekali da čuju radosnu vest (10,22.24.) Zar naši domovi ne bi mogli biti kuća za molitvu, kuća za proučavanje Biblije, kuća zajedništva i brige za ljude u našoj neposrednoj okolini.

Pitanja za diskusiju:

1. Zašto svaki vernik danas, nije Hristov svedok?
2. Gde je prvo područje našeg rada?

3. Kako praktično da organizujemo da naš dom bude mesto evangelizacije za moje susede i rođake.

Subota, 30. novembar 2019.

METODE APOSTOLSKOG RADA - NASTAVAK

5. Razgovarali su na svom terenu. (Dela 28,17) Bilo je to prilikom suđenja u sudnici (Dela 22). Razgovor se začeo u susretu s prosjakom na ulici (Dela 3), ili u Tiranovoj školi (Dela 18). Vernici su se približavali ljudima i otpočinjali razgovor s njima, svugde gde su se kretali.

6. Pisali su i služili se literaturom. Luka je pisao svom prijatelju Teofilu o Hristu i Njegovim delima i učenjima (Dela 1,1.). Marko je želeo da pokaže ko je Isus. Pavle je pisao pisma pojedincima, a i crkvama. Da li pišemo ljudima evanđeoska pisma i da li im šaljemo najnovije knjige i časopise?

7. Organizovali su misionska putovanja vernika. Nije bilo neobično da crkva pošalje dva, tri vernika na misionarsko putovanje u bližu ili dalju okolinu. Tako je evangelizirana Samarija, Judeja, Mala Azija i Evropa, Indija, Španija, Makedonija i Ilirik.

8. Okrenuli su se drugim narodnostima. Svim do tada zanemarenim nacijama posvetili su posebnu pažnju. Evanđelje treba propovedati svakom plemenu, kolenu i narodu. Šta smo mi učinili i šta još možemo učiniti za druge narodnosti u našem okrugu?

9. Oslanjali su se na lične razgovore. Običan razgovor bio je osnovna metoda kojom se širilo evanđelje u najranijim danima.

Pitanja za diskusiju:

1. Kako možemo preko pismima da propovedamo evanđelje svojim prijateljima, rođacima i poznanicima?

2. Koje neobrađeno mesto bi mogli obraditi vi i vaš razred?

Dogovorite se sa propovednikom i vođom misionstva u crkvi.

3. Kako da više i lakše stupamo u kontakt sa ljudima, šta nam je u tome teško, a šta lako?

Subota, 7. decembar 2019.

NIŠTA BEZ SVETOG DUHA

Dela 1,4.5.8.

Isus je zapovedio „da čekaju obećanje Očeva“. „Vi ćete se krstiti Duhom Svetim“, što je značilo „primićete silu kad siđe Sveti Duh na vas; i bićete mi svedoci... tja do kraja zemlje.“ Naš problem je često što ne čekamo Očeva obećanja. Naš problem je što često nismo kršteni Svetim Duhom. Svako krštenje Svetim Duhom manifestuje se u tome da čovek prima silu da postane Hristov svedok tja do kraja zemlje. Znači to je prvi znak da se neko zaista obratio i da ga vodi Sveti Duh. Jedino Sveti Duh ima moć da nas pokrene na samopožrtvovanu službu ljubavi. Jedino nas on može održati poniznima, pouzdanima i poslušnima. Jedino on može dati našim rečima takav zamah da one pomognu drugima da nađu Spasitelja.

Pitanja za diskusiju:

1. Ko jedini može da dovede ljude, da progovori ljudima, da osvedoči ljude i obrati ih?

2. U kakvom odnosu su Sveti Duh i vernici?

Ko je doprineo rastu Crkve, gde je mesto Svetom Duhu, a gde revnom misionском radu vernika?

3. Molite se za svakodnevno krštenje Svetim Duhom da bi nas upotrebio u evangelizaciji.

Subota, 14. decembar 2019.

ULOGA SVETOG DUHA NA EVANGELIZACIJI

Dela 2,4.

U svakoj etapi evangelizacije zavisimo od Svetog Duha i Njegovog rada na prenošenju naše vesti.

Sveti Duh nas ne pokreće samo da iziđemo i govorimo, ne vodi nas samo do mesta za koje zna da ćemo biti korisni. Duh je primarni pokretač u srcima onih koji slušaju: On to čini na 5 posebnih načina.

1. Sveti Duh pokreće savest slušaoca Reči.

2. Isto vredi kad neko biva očaran Isusovom žrtvom. Sveti Duh ima zadatak da Isusa učini privlačnim ljudima „... svedočiće za

mene... On će me proslaviti.“ To je bilo ono što je Isus obećao i Sveti Duh to čini. Nikad kod jedne osobe nije došlo do žive vere u Hrista, a da mu Sveti Duh nije učinio Isusa stvarnim i privlačnim. Ti i ja to ne možemo učiniti. I tu potpuno zavisimo od Svetoga Duha.

3. Kada neko učini korak vere u Hristu, kad je opravdan ili se nanovo rodio sve je to doživeo delovanjem Svetog Duha. Ti ne možeš čoveka dovesti iz tame ka svetlu, ali Duh može. Ti ne možeš izazvati nanovorođenje u čoveku, ali Duh može. Jedino Duh Sveti može čoveka učiniti hrišćaninom.

4. Postoji četvrto područje gde potpuno zavisimo od Svetog Duha. Reč je o našem zapečaćenju (Efescima 1,13; 4,30) i obeležavanju naše pripadnosti Njemu. Jednako tajanstveno kao i tajanstveno čudo novorođenja je blago svedočanstvo Duha, da smo deca Božja. Božji naslednici i Hristovi sunaslednici.

5. Sveti Duh nas naoružava za službu. On je taj koji raspodeljuje duhovne darove, kako smatra za shodno. (1. Korinćanima 12,7. i dalje)

Pitanja za diskusiju:

1. Od čega zavisi uticaj izgovorene reči na slušaoca?
2. Kako Sveti Duh može da upotrebi čoveka?
3. Molite se za ispunjenje Svetim Duhom u službi za Njega?

Subota, 21. decembar 2019.

SILA SVETOG DUHA PRI SVEDOČENJU

Dela 2,4.

Koliko nam je potreban Sveti Duh u našem crkvenom životu. Jesmo li razmišljali o tome koliko bismo svetlost dobili u inače našem siromašnom duhovnom iskustvu u mnogim crkvama? Malo znamo o Svetom Duhu, zato malo i imamo malo sile za svedočenje. To dvoje je povezano i mi ih ne možemo rastaviti.

Bez Svetog Duha nema uspešnog svedočenja. Prvi hrišćani su vrlo dobro znali da Sveti Duh i evangelizacija idu zajedno i da se dopunjuju. U Delima 4,31. čitamo o obnovljenom ispunjenju Svetim Duhom pošto su proveli vreme u iskrenoj molitvi. U 33. stihu čitamo o velikoj sili koja je pratila njihovo svedočenje o Isusu. U istom stihu vidimo da je „velika blagodat“ bila nad svima njima - a tako na žalost nije uvek sa velikim govornicima danas. U Delima 5,5. govori se o

„velikom strahu“ koji je zahvatio ljude, a koji je proizveo Sveti Duh. Zatim, u Delima 6,8. čitamo o „velikim čudesima i znacima“ koje je činio Stefan čovek pun Svetog Duha. Tekst u Delima 8,1. otkriva da je sve ovo izazvalo „veliko gonjenje na crkvu“. Međutim, u Delima 8,8. zaključuje da je uprkos svemu tome nastala „velika radost“. To su neke od velikih stvari koje su se zbivale u prvoj crkvi, kada je Sveti Duh imao slobodu delovanja. Ne treba li i nama ova sila? Da, ona je besplatna, ali ipak postoje uslovi za nju.

Pitanja za diskusiju:

1. Zašto danas ne vidimo veće ispoljavanje sile Svetog Duha u životu i radu crkve?
2. Kako da oslobodimo put Svetom Duhu da nas može upotrebiti?
3. Pregledajmo šta smo uradili u razredu od prošle subote?

Da li kao razred ispunjavamo planove koje smo postavili na početku tromesečja ili samo besplodno pričamo?

Subota, 28. decembar 2019.

PET UPOZORENJA O SVETOM DUHU

Dela 7,51.

1. Ne protivite se Duhu Svetome.

Tako je Stefan ukoravao izrailjske starešine. Ti su se ljudi protivili koraku unapred u istoriji Izraela. Taj korak je činjen pod uticajem Svetog Duha, a to je i trajno prisutna opasnost koja vrebava vodeće ljude hrišćanstva. Možda nam je teško zamisliti da bi Duh mogao ili trebalo da prvi nešto učiniti. Slepo se držimo onoga što smo činili prošle godine. Ali ako nas Sveti Duh poziv na obnovu, prihvatimo Njegovo vodstvo, koje će nas približiti Bogu.

2. Ne gušite Svetog Duha. Ova naredba Solunjanima dolazi u okolnostima u kojima Pavle govori o daru proricanja (propovedanja), nalaže im da ne guše duha prezrivim odnosom prema takvom daru. Srećna je crkva koja očekuje i darove i rodove Svetog Duha te radosno prihvata i jedne i druge.

3. Ne žalostite Duha Svetog. To je Pavlov nalog Efescima (4,30), u kontekstu gde se naslućuje da je reč o određenim grešima u njihovoj crkvi i životima nekih vernika, koji nanose bol

Svetom Duhu i sebe lišavamo njegovog moćnog i milostivog delovanja u našem životu.

4. Ne bojte se Duha. Ponekad primećujem da se mi u stvari bojimo Svetog Duha i njegovih manifestacija. Zbog čega? Često zbog toga što vidimo lažne manifestacije ili vidimo ljude koji nikako ne mogu biti Božje slugе.

5. Ne prezirite Duha Svetog. On i samo On može nam dati silu koja nam je potrebna. Silu za svedočenje o Isusu. Silu za otklanjanje straha. Silu za preobraženje našeg srca koja nam je itekako potrebna. Sveti Duh je darodavac svega ovoga. Nama je potrebna sila za ljubav prema izgubljenima. A gde je izvor te ljubavi, ako ne u Svetom Duhu. Da, sila Svetog Duha potrebna nam je više nego išta drugo.

Pitanja za diskusiju:

1. Analizirajte ovih 5 upozorenja i diskutujte o svakom pojedinačno. Gde vidimo sebe u odnosu na silu Svetog Duha? Šta nam nedostaje, grešimo li u nekom od ovih upozorenja?

2. Molite se za svaki pojedinačni zahtev sa puno vere i predanja.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Vlado Havran
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2018.
Za internu upotrebu